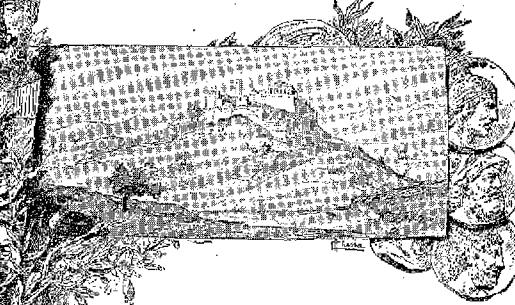
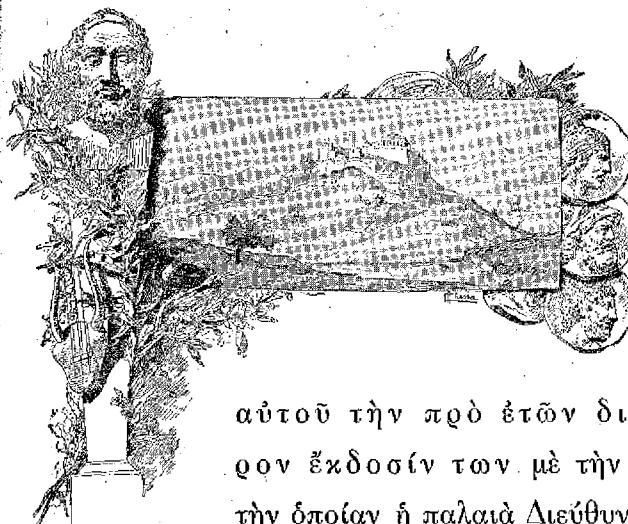

ΠΕΤΡΙΝΟΝ ΑΓΑΛΜΑ
ΤΟΥ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ
ΝΑΟΥ ΤΩΝ ΡΗΜΩΝ

(XIII. ΑΙΩΝ.)

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΤΩΝ "ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ,"

Τα «Παναθήναια», συνεπή πρὸς τὴν πρώτην των δῆλωσιν καὶ παρ' ὅλας ὅσας ἡ κατάστασις παρουσιάζει δυσχερείας, ἐπαναλαμβάνουν ἀπὸ τοῦ τεύχος αὐτοῦ τὴν πρὸ ἑτῶν διακοπεῖσαν Δεκαπενθήμερον ἔκδοσίν των μὲ τὴν αὐτὴν συνδρομὴν τῶν Δρ. 16, τὴν δποίαν ἡ παλαιὰ Διεύθυνσις ὅρισε διὰ τὴν μηνιαίαν του ἔκδοσιν. Θὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια πρὸς πλουσίαν καὶ καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν τοῦ περιοδικοῦ ὃν δὲ εἴτε ἔλλειψις χάρτου εἴτε τὸ ἀδύνατον τῆς τακτικῆς μετὰ τῶν ἐν Εὔρωπῃ προμηθευτῶν συγκοινωνίας παρουσιάσουν ποτὲ ἔλλιπτὴ τὰ «Παναθήναια», παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας μας ν' ἀποδώσουν πᾶσαν ἔλλειψίν των εἰς ἐντελῆ ἀδυναμίαν τῆς Διευθύνσεώς των νὰ παλαισθήσατά τῶν δυσχερειῶν.

15 Νοεμβρίου 1914.

ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

“Ιλιγγος κατελάμβανε τοὺς μέχοι τῆς χθὲς ὑπολογίζοτας τὰς πιθανότητας μᾶς Πανειρωπαϊκῆς συρράξεως. Άλι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐν Βερσαλλίαις στέψεως Γουλιέλμου τῆς Πρωσσίας εἰς αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας ἀρξάμεναι πολεμικὴ προπαρασκεναὶ τῆς Εὐρώπης ἔλαμβανον ἀπὸ ἐτοὺς εἰς ἐτοὺς τοιαύτας διαστάσεις, ὅποτε καὶ αὐτοὶ οἱ θύνοντες ἀπέφευγον ν̄ ἀναλάβωσι τὴν εὐθύνην μᾶς τοιαύτης τρομακτικῆς ἐπιχειρήσεως. Οὐδέποτε εἰς τὴν ἴστορίαν τῶν ἐθνῶν ἐφημούσθη αὐτοτρόπευτον τὸ δῆτὸν «si vis pacem para bellum». Η τελευταῖα λέξις τῶν ἐφευρέσεων ἐχρησιμοποιήθη πρὸς τελειοποίησιν τῶν μέσων τῆς καταστροφῆς, καταπληκτικὰ δὲ εἶναι τὰ ποσά τὰ σπαταληθέντα διὰ τὴν τρομερὸν ἀλματοχνίαν τῆς σήμερον. Οὕτως, ἐνῷ κατὰ τὸ 1883 τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων τῶν προϋπολογισμῶν Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας, Ρωσίας καὶ Αὐστρίας μόλις ἀνήρχετο εἰς 8 δισεκατομμύρια, ἡ ἐξέλιξις τῶν δαπανῶν τῶν πολεμικῶν μόνον ὑπονομεύσιον τῶν ἀνώ κρατῶν κατὰ τὸ τριακονταετές τοῦτο χρονικὸν διάστημα ἔχει ὡς ἔξης:

	1883	1893	1907	1912	αὐξ. δαπανῶν
Ἀγγλία φρ.	702.000.000	801.000.000	1.492.000.000	1.779.000.000	153.4 %
Γαλλία "	789.000.000	889.000.000	1.092.000.000	1.343.000.000	70.2 %
Ρωσία "	894.000.000	828.000.000	1.228.000.000	1.925.000.000	115 %
Γερμανία "	504.000.000	823.000.000	1.361.000.000	1.648.000.000	227 %
Αὐστρία "	318.000.000	355.000.000	497.000.000	634.000.000	111.9 %
Σύνολον "	3.207.000.000	3.696.000.000	5.670.000.000	7.369.000.000	129 %

“Υπῆρξεν ἐποχή, καθ' ἥν τὴν ἐνδήνη τῆς Εὐρώπης ἐθεωρεῖτο πολὺ δύσκολον γὰρ διαταραχθῆ, πρὸς τελείαν δὲ ἐξασφάλιστὸν τῆς δι Τσάρος Νικόλαος, δλλίγον μετὰ τὴν εἰς τὸν Θρόνον ἀνάρρησθὸν του, ἐγένετο δὲ εἰσηγήτης τῆς ἰδέας τῆς ἀνεγέρσεως ἐνὸς ταῦτας τῆς εἰρήνης, εἰς δὲ ἔδει γὰρ προστρέχωσιν οἱ λαοὶ πρὸς ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν των. Οὐδὲ δύμως εἰρωνεία τῆς τύχης! Ἐκτοτε οἱ ἐξοπλισμοί, ἀντὶ γὰρ μετριασθῶν, ἐνησίως ηὔξανον, οἱ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἡπείρων πόλεμοι ἐπληθύνοντο, αὐτὴ δὲ ἡ εἰρήνη τῆς Εὐρώπης ηὔχως γὰρ διατρέχῃ σοβαροὺς πινδύνους.

“Ως ἔγραφον προηγούμενως, τὸ δύνειον τοῦ Kaiser ἦτο δὲ ἕδουσις ἐνὸς ἀποκιακοῦ κράτους. Πρὸς πραγματοπόλεισιν τοῦ σκοποῦ τούτου βλέπομεν αὐτὸν μετὰ σπουδῆς σπεύδοντα, δπως δημιουργήσῃ κρατικὸν στόλον. Παμμέγιστα εἰσὶν αἱ θυσίαι ἐκ μέρους τῆς ὑπεροχάρανον Ἀλβιδρος πρὸς διατήρησιν τοῦ δόγματος τῆς ἐξισώσεως τοῦ στόλου τῆς πρὸς τὸν δύναμον κραταιοτέρους στόλους. Ἐκ τοῦ κατώθι πίνακος ἐνροεῖ τις τὸν τρομερὸν ἀγῶνα ἐπιχαρτήσεως τῶν τελευταίων ἐτῶν:

	Παντοκρατορικὴ δαπάνη 1901-1913	Νέατ. μονάδες
	εἰς λίρας Αγγλίας	εἰς τόννους
Ἀγγλία £.	456.847.245	1.320.305
Γαλλία "	164.677.814	441.922
Γερμανία "	179.676.328	746.680
Αὐστρία "	38.477.588	150.721
Ιταλία "	73.708.159	220.915
Σύνολον "	913.387.134	2.880.543

“Ἐὰν εἰς τὸ ἀνώ ποσὸν συμπλεούμενη τις τὴν χρῆσιν 1913-1914, ὡς καὶ τὸν τελευταίον Ρωσικὸν ἐξοπλισμὸν, τὸ σύνολον τῶν ναυτικῶν δαπανῶν τῶν τελευταίων δεκατεσσάρων ἐτῶν δὲν διστερεῖ κατὰ πολὺ τὰ 25 δισεκατομμύρια φράγκα. Διὸ τοῦ ναυτικοῦ τον προγράμματος δι Κaiser

ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἀποκιακήν τον πολιτικήν, δι τοῦ κατωδοῦτον γὰρ διοχετευθῶσιν εἰς τὰς ἀποκιακής τὰ πλεονάσματα τοῦ πληθυσμοῦ, ὡς καὶ τὰ προϊόντα τῆς ἀπὸ δεκαετηρίδος εἰς δεκαετηρίδα αδεκανίσης γερμανικῆς βιομηχανίας.

“Η αὖτης τῶν πολεμικῶν δαπανῶν συνεπέφερε τὴν κολοσσαίαν ἐπιβάρυνσιν τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐμπολέμων κρατῶν. Τὸ σύνολον τῶν ἐξόδων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Μεγάλων Δυνάμεων (πλὴν τῆς Ιταλίας) ἀνῆκεν ἐντὸς 30 ἑτῶν ἀπὸ 8 δισεκατομμύρια εἰς ὑπὲρ τὰ 20 δισεκ., μόνον δὲ τὰ ἔξοδα τῶν πολεμικῶν ὑπονομεύσιων κατὰ τὸ δύο τελευταῖα ἔτη ὑπερέβησαν ἐπησίως τὸ σύνολον πρὸς 30ετίας δαπανῶν τῶν ἀνώ κρατῶν. Εάν οἱ θύνοντες τὰς τύχας τῶν ἐμπολέμων κατώθωσαν ν̄ ἀτενίσωσι τὴν κατάστασιν μετὰ ψυχραίμιας, τοῦτο διφεύλεται εἰς τὴν οἰκονομικήν εὐφυέσσων. Καὶ ἐνῷ ἡ παγκόσμιος παραγωγὴ τοῦ χρυσοῦ κατὰ τὸ δεκαετὲς διάστημα 80-89 ἐφθασε τὰ 5 δισεκατ. φράγκα, μὲν ἐτησίαις μέσην παραγωγὴν 400 ἑκατ. φράγκων, ἡ παραγωγὴ αὐτῆς ἐδιπλασιάσθη κατὰ τὴν περίοδον 90-99, ἵνα διπλασιάσθῃ καὶ πάλιν κατὰ τὸ διάστημα 1900-1909, ἀνελθοῦσα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς 2 1/2 δισεκατ. ἐτησίως. Πλὴν τῶν εἰς τὴν βιομηχανίαν κοριτσιοποιητικῶν μεγάλων ποσοτήτων, πλὴν τῆς αὐξήσεως τῆς κυκλοφορίας, πλὴν τῶν ἐπὶ μὴ ἐκδοτικούς τραπέζας καὶ παρ' ἴδιωταις μεγάλων ἀποθεμάτων, ὑπολογίζονται εἰς 5 δισεκατομμύρια αἱ τραπέζαις καὶ παρ' ἴδιωταις μεγάλων ἀποθεμάτων, ὑπολογίζονται εἰς 5 δισεκατομμύρια αἱ ἐκδοτικούς τραπέζας καὶ παρ' ἴδιωταις μεγάλων ἀποθεμάτων, ὑπολογίζονται εἰς 18ετές διάστημα. Τὰ ἀποθέματα ταῦτα ἐνισχύσεις τῶν ἐμπολέμων τὴν πόσιτον, ἐπὶ τῆς δποίας ἐσιηρίχθησαν τὸ ἐμπόδιον καὶ ἡ βιομηχανία, τῶν δποίων ἐδημούρησαν τὴν πόσιτον, ἐπὶ τῆς δποίας ἐσιηρίχθησαν τὸ ἐμπόδιον καὶ ἡ βιομηχανία, τῶν δποίων ἐδημούρησαν τὴν πόσιτον. Εντὸς 30ετίας τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόδιον τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἀνῆκεν ἐπὸ 50 δισεκατομμύρια εἰς ὑπὲρ τὰ ἑκατόν.

“Ἐκ τῶν δημέρων δυκούμενων ὡς ἀνώ δυνάμεων ἐνεθαρρύνοντο οἱ ἐκάστοτε ὑπονομεῖον οἰκονομικῶν, ὅπος ἐγκρίνωσι τὸν προϋπολογισμὸν τῶν συναδέλφων των τῶν δύο πολεμικῶν ἐπονομεύσιων. Καίτοι αἱ εἰσπράξεις ὑπερέβαντον τὰς προσδοκίας, ἐν τούτοις αἱ ἀπατήσεις τῶν ἐπιτελείων ἥσαν τοιαύτης φύσεως, ὡστε ἥτο ἀδύνατον αἱ πολεμικαὶ δυνάμεις γὰρ καλύπτωνται ἐν τῷ συνόλῳ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐκτακτοί δαπάναι αἱ πρήτουν ἐκτακτοί καὶ κάλλιψιν διὰ δαπέδων. Ο παρατιθέμενος πίναξ ἀπεικονίζει τὴν κατάστασιν.

Παγκόσμιον δημόσιον χρέος.

1714 φρ.	7.500.000.000	Εἰρήνη
1793 "	12.500.000.000	"
1820 "	37.000.000.000	Πόλεμος
1848 "	43.250.000.000	Εἰρήνη
1862 "	68.750.000.000	Προσαρασκεναὶ πολέμου
1872 "	115.125.000.000	Πόλεμος
1882 "	134.850.000.000	"
1912 "	212.000.000.000	Εἰρήνη

“Ως ἐκ τῶν ἀνώ ἐμφαίνεται, ἡ αὖτης τῶν τελευταίων τριάκοντα ἐπερθαίνει τὸ πρὸ τοῦ 1870 σύνολον τοῦ παγκόσμου δημόσιον χρέονς.

Οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ηὗξησαν κατὰ ἐν δισεκατομμύριον ἐντὸς τοῦ προγραμμού διατήματος 1908-1912, τεράστιαι δὲ εἶναι αἱ προσδοκίαι τῶν τελευταίων ἐτῶν.

“Ἐφόσον ηὕξανον αἱ πολεμικαὶ προπαρασκεναὶ, ἐπὶ τοσοῦντον ἐμειοῦντο αἱ περὶ εἰρήνης ἐλπίδες. Οὕτως ἐξερράγη ὁ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος καθ' ἥν συγκρήνη ἡ διπλωματία ἵσως δὲν τὸν ἀνέμενε.

Προετοιμασίαι δεκάδων ἐτῶν ἐκ μέρους καὶ τῶν δύο Συμμαχῶν δὲν ἥτο δυνατὸν γὰρ διστερεῖ τις δι τοῦ κατέλληγον εἰς βραχυπρόθεσμον πόλεμον.

“Υπὸ πέπλου μυστηρίου καλύπτονται οἱ ἀριθμοὶ τῶν σιρατικῶν δυνάμεων τῶν ἐμπολέμων κρατῶν. Αδύνατον καθόλιται ὡς ἐκ τούτου τὸ καταστρώση τις ἀκριβεῖς λογαριασμοὺς τῶν μητριῶν δαπανῶν τοῦ τρομεροῦ τούτου πόλεμου. Εἰς 854 ἑκατομμύρια δινέρχεται ὁ πληθυσμὸς τῶν ἐμπολέμων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποκιῶν (738 ἑκατ. οἱ σύμμαχοι καὶ 116 οἱ Γερμανία μετὰ τῆς Αδστροουγγαρίας), εἰς 60 ἑκατ. δὲ τῶν οὐδετέρων ἐν ἐπιστρατεύσει εὐρισκομένων κρατῶν. Τὸ 1/2 δηλαδὴ τῶν κατόπιν τῆς γῆς ενδιόποτε εἰς ἐμπόλεμους κατάστασιν. Εἰς 12 ἑκατ. ὑπολογίζονται κατὰ μέσον δροῦ αἱ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀντιμέτωποι δυνάμεις, εἰς 15 δισεκατ. αἱ πολεμικαὶ δαπάναι ἐκατὸν ἡμερῶν (12⁵⁰/00 φράγκα καὶ ἀνδρα).

Καταπληκτικαὶ εἶναι δισεκάτως αἱ εἰς

ἄνδρας θνοῖαι. Αὗται ἀναβιβάζονται εἰς 2 ἑκατ. περίπου (γενεούντες, τρανματίλας καὶ αλχυμιστών). Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1870/71 τὸ σύγρολον τῶν Γερμανικῶν ἀπολεσθέντα δυνῆθεν εἰς 26.000 γενε-

‘Ο ἀπολογισμὸς τῆς πρωτῆς τριμηνίας, ἐκ στρατιωτικῆς ἀπόφεως ἀναλύομένεος, παρουσιάζει τοποτελέσματα εὐνοϊκὰ διὰ τὴν Γερμανίαν. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν δύο μετώπων διεξήρετο ἐπὶ μὴ Γερμανικοῦ ἑδάφους, ἡ πρωτεύοντας τῆς Γαλλίας ἔχει μεταφερθῆναι *Bordeaux* ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου (v. ἴμ.), φρούρια ὡς τὸ *Liége*, *Namur*, *Maastricht*, *Antwerp* κατωθωθῆναι ἀλλωθῶσιν ἐντὸς διλγίστων ἡμερῶν. Ὑπὸ πάντων δμολογεῖται ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ δρυγάνωσις τοῦ ἐναερίου καὶ ὑποβούνχιον στόλου. Ο πραγματικὸς ἔχθρος τῆς Γερμανίας δὲν ἀποσπανέται μέχρι τῆς συγμῆς ἀπὸ τὰ φρουριὰ δόπλα τῶν πολεμίων της. Οἰκονομικῶς ἡ Γερμανία θὰ ὑπέστη ἀντιπολογίστων συμφορᾶς ἐκ τῆς ἀδυναμίας της ως δμφιοθήσης μέχρι σήμερος τὴν κυριαρχίαν τῶν θαλασσῶν. Ἐκ τῶν δικεανῶν ἐξηγαρίσθη δικονόδος ἐμπορικὸς στόλος, δ. διπολικέσφερον εἰς τὰ πέντε σημεῖα τῆς γῆς τὰ προτίντα τῆς Γερμανικῆς βιομηχανίας. Εἳν τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὴν τριμηνίαν ταύτην παρουσιάζει μείωσιν 2½ δισεκατ. φράγκων, πόσον ἀριθμὸς γε ποσὸν νὰ ἀνέρχηται ἡ μείωσις τοῦ Γερμανικοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, τοῦ παντάχοις ἀποκεκλεισμένου καὶ οὐδὲ ἡ κίνησις ἀνήλθε τελευταίως εἰς 25 δισεκατ.; Εἳν ἐν τούτοις, παρ’ ἐλάττας ἐκ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τρομερᾶς καταστροφάς, ἡ Γερμανία εἶναι ἡ μόνη χώρα, ἥτις δὲν κατέφυγε εἰς τὸ χρεοστάσιον, τοῦτο διφεύλεται εἰς τὴν καταπληκτικὴν οἰκονομικὴν δργάνωσιν, διὸ ἡς κατώθητη ἡ κινητοποίησις τῶν μεγάλων ἀποθεμάτων, τὰ δόπια συνεσωρεύθησαν εἰς τὴν χώραν κατὰ τὴν τελευταίαν 30ετίαν ἐκ τῶν κερδῶν τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου.

^ο Ο μοναδικὸς αὐτὸς πόλεμος μὲ τοὺς κοιλοσάσους ἀριθμοὺς εὐλόγως ἀναγκάζει τὰ νῦν θέτοντα σημεῖα. Εἰναι δυνατὸν δὲ τρομερὸς αὐτὸς ἄγρος τὰ διαρκεῖαν ἐπὶ πολὺ ἄνευ οἰκονομικῆς ἔξατης τήσεως τῶν ἐμπολέμων; Οἱ μεγάλοι οἰκόνομοι δέ γοι, μεταξὺν αὐτῶν δὲ Sir Robert Giffen, διοικούσονται διπλαὶ τῆς σήμερον, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μηχανῶν καὶ τῆς σύνσωσεών των πλούτουν, δύνανται τὰ ἀνθεξάσιν εἰς σπαταλήν ἐφ' ἵκανον χρονικὸν διάστημα ἀνευ σημείων ἔχαντι σεως, πρᾶγμα δέποτε θεωρεῖτο δυσχερέστατον κατὰ τὴν πρὸ τῆς ἐφευρέσεως τῶν μηχανῶν περίδον. Οἱ πλοῦτοι τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν κατὰ τὴν τελευταῖαν 30ετίαν γῆγέντος κατὰ 40-60⁰ μόνον δὲ πλοῦτος τῆς Γαλλίας ἀνῆλθεν ἀπὸ 216 δισεκατ. κατὰ τὸ 1880 εἰς δέκα τὰ 300 δισεκατ. Αἱ οἰκονομίαι αὗται ἀνέρχονται εἰς ἵκανάς ἐκανονιζόμενα δισεκατ., δὲ τρομερὸς πόλεμος δύναται τὰ διαρκεῖαν ἐπὶ ἑτη, διπλαὶ σπαταλῆς μόνον τὸ χρῆμα τοῦτο.

Μία ἐπάρχει ταχινέσσον τερματισμοῦ τοῦ πρωτοφαροῦ ἀγῶνος, ή δὲ ἐπίς αὕτη ἔγκειται μίαν συμβιβαστικὴν λόνιν τῶν μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων ἐκφρεμῶν λογοιασμῶν. Διαιωνιζόμενον τοῦ πολέμου ὑπάρχει μέγας κίνδυνος, μήπως, κατὰ τὸ λατινικὸν λόγιον *duobus litigantibus tuis gaudet*, τὰ ὠφελήματα, περὶ ὧν ἐρίζουσι τὰ Εὐδαιμονικὰ κράτη μεταξύ των, ὠφεληθῶστοι. Μὴ λησμονῶμεν δὲ πέραν τῶν ἀκεανῶν ὑπάρχουσι κράτη μεγάλα καὶ ἰσχυρά, ἀναμέρονται διατάξεις ἐκμεταλλευθῶσι τὴν σημερινὴν περίστασιν. Ἐκ τῆς παρατάσεως τῆς πάλης καὶ τῆς ἔξαντλίσεως τῶν Εθνωπάκων Μεγάλων Αυνάμεων κινδυνεύει τὸ ἀπολεσθῆναι ἡ ὑπὸ τῆς ἡπείρου μας ἐπειδὴν τὰς ἔξασκον μέντην ἡγεμονίαν ἔπι τῆς γῆς, η ἡγεμονία ἐκείνη, η ὁποία ἐκερδήθη διὰ ποταμῶν αἰλῶντας ἐπὶ τῆς πεδιάδος τοῦ Μαραθώνος καὶ εἰς τὰ ὄρη τῆς Σαλαμῖνος.

Μ. Σ. ΕΥΛΑΜΠΙΣ

ΣΤΕΚΚΕΤΙ

АМІАНТА ТРАГОУДІ

*"Οταν τὰ φύλλα δίξεις ἡ χειμωνιά,
καὶ θυμηθῆσις τὸ μηῆμά μου τὸ κρόνο
λουλουδισμένο ἔκει σὲ μιὰ γωνιά
θὰ τιθέρης μέσα σὲ τὸ νενροταφεῖο.*

Σκύψε καὶ βάλε 'ς τὸ χρυσᾶ μάλλιο
δος ἀπὸ μέσα μου βγῆκαι λοντούνδι
Εἴν' ἄγραφη ἐφωτικὴ λαλιά,
εἰνε παλῆρά ἀμίλητα τραγούνδια.

Μετάφραση ΑΓΓΕΛΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΣΙΛΟΥΕΤΤΑ

1

Δ ΕΝ είναι γνωστὸν ἀν ειώθερος — ὑπάρχουν αὐτὸν τὸν κόσμον — βεβαίως δμῶς είναι δ ἐνγενικώτερος ὅλων λόγιος. Νομίζεις δτὶ ἐν φανίσθη εἰς τὸν κόσμον μετεόρκτα gris parle.

Αν πιστεύῃ κανεὶς εἰς τὸ παράδοξα τῆς μετεμψυχῶσεως θὰ παραδεχθῇ μαζὶ δτι ἔξει πεσεν εἰς τὴν ἐποχήν μας λί ποτάνης κάποιας βασιλικῆς αὐλῆς περασμένων χρόνων.

Τὸν βλέπω ἀκούμενον εἰς τὸν ἔξωστην τῆς Θραίκης μὲν μεταξίνην πλήμακα καὶ βλέπω τὰ βαρύτιμα τραχάτα ποῦ στολίζουν τὸν ὁδοσηρικοῦ μανδύαν τοῦ.

⁷Αναπνέω τὸ ἄρωμα τῶν ποὺ συνέλεξε μίαν νί-

“Εξήτησα ἀπό τὴν μνῆμην μου μίσαν ἐντύπωσιν τῶν παιδικῶν μου χρόνων, καὶ αὐτὴ μοῦ ἔστειλε πονόδοντον;

Αντός αργο- "Ας λέγουν διτί θέλοντιν διά τὰ ὄνειρα. Τὸ βέβαιον εἰναι διτί, ἀν δῆμος στὸν ὑπνο σου πᾶς πεθανεις, νὰ εἰσαι βέβαιος, διτί τὸ ὄνειρον αυτό, μάχη ἡ γενήγορα, θὰ ἀληθεύσῃ.

Μόνον εἰς τὸ τραπέζι του κανεὶς ἡμπορεῖ νὰ περιγράψῃ τὰς καλλονὰς τῆς φύσεως. Ὄταν οὖν μέσα εἰς τὴν φύσιν, τότε ἔρχονται ἔνα πλήθος ἐντυπώσεων νὰ ἔμπουν μέσα εἰς τὴν ψυχήν του, δλας μαζί, καὶ ὅπως συμβαίνει εἰς αὐτάς τὰς περιστάσεις, μένουν δλας ἀπ' ἔξω.

¹⁰Οὐδὲ μόνον εἰς τὸ Θεάτρον δὲν ἀνέχομεθα νῦν ποκίνεται κανεὶς πάθημα, τὸ δποιὸν ἔχει, ἀλλὰ καὶ ἐκιδότοῦ Θεάτρου προτυμῶμεν τὴν μῆτραν ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν. Ἀπόδειξις, ὅτι μᾶς ἀφέσουν οἱ ξουρισμένοι ἀλλ᾽ οὐ καὶ οἱ σπανοί

Κάποιος ἡρώτησεν ἔνα βιβλιοθηκάριον, ἀν̄ ἔχῃ βιβλία
διὰ τοὺς τυφλούς, καὶ αὐτὸς ἀπήγνητο: διὰ τοὺς τυ-

¹ Η ἀναδάσωσις τῆς πεδιάδος τῶν Ἀθηνῶν, κατὰ
τὸν ἀναδάσωσις ἀναβάτην τὴν τὴν ὁρόποδαν γὰρ

τους ἀντιφρονούντας, μοιάζει σαν την αιώνιαν φορέσσον εἰς ἓν γυμνόν ἄγαλμα τοῦ Φειδίου βραχί, πράσινον μάλιστα.

Μελαγχολικός ἐκάθισα στὸ περιμάλι καὶ ἔγινα
ἀπ' τὸ κύμα παρηγοριά. Καὶ κείνο μοῦφερε μιὰ λε-
μονόκουπα.

Δ. Γε. Κ.

Η ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΑΣ ΑΠΟΙΚΙΑΣ

(ΥΠΟ ΤΟΥ HON. PEMBER REEVES)

Σημ. Μ. Τό λαν ένδιαιφέρον και έπίκαιρον δρόμον περὶ τῶν Ἀποικιῶν τῆς Μ. Βρεττανίας, τοῦ δρόμου μετάφρασιν σήμερον προσφέρουν εἰς τοὺς ἀναγνώστας των τὰ «Παναθήναια» ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ἐν Λονδίνῳ ἔκδιδόμενον περιοδικόν «The British Australian» τῆς 30ῆς Ιουλίου. «Ο συγγραφεὺς τού εἶναι ὁ καλός καὶ πιστὸς τῆς Ἐλλάδος φίλος ὁ Honorable W. Pember Reeves, ὁ ἄλλοτε χρηματίσας ὑπουργός τῆς Παιδείας καὶ τῆς Ἐργασίας (Labour) εἰς τὴν Νέαν Ζηλανδίαν, ἥν κατόπιν ἀντεροσύνεψε παρὰ τῇ M. Βρεττανίᾳ. Ως γνωστόν, τὸ ἀξιόμα τοῦτο τὸ ἀντιπροσώπου (High Commissioner) συνεπάγεται καὶ τὸν λοιπὸν τίτλον τοῦ Honorable. Παραιτηθεὶς αὐτοῦ μετά τινα ἔτη συνεπείᾳ Κυβερνητικῆς μεταβολῆς ἐν τῇ Νέᾳ Ζηλανδίᾳ, διωρίσθη Πρύτανης τῆς ἐν Λονδίνῳ Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Μέλος ἐκ τῶν πρώτων τοῦ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1912 συσταθέντος ἐν Λονδίνῳ Αἴγαιοπελαγιτικοῦ Κομιτάτου, ἐπεξέτεινε τὴν ὑπὲρ τοῦ Ἐλληνισμοῦ δρᾶσιν τού εἰς δλα τὰ συμφυά αὐτῷ ξητήματα καὶ δὲ ἐπανεις γράφων εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικά καὶ δημοσιεύων φυλλάδια ὑπὲρ τῆς Ἐλλάδος καὶ τοῦ Ἡπειρωτικοῦ ξητήματος. Κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1913 ἐσόντησε μὲς ἄλλους Ἀγγλούς φιλέλληνας καὶ φιλοπάτριδας διογενεῖς τῆς Ἀγγλίας τὸν Ἀγγλο-Ἐλληνικὸν Σύνδεσμον, μεδ' οὖ συνεχονεῦθη τὸ Αἴγαιοπελαγιτικὸν Κομιτάτον, ἐκεγεις διογενεῖς δρώνως πρόσεδρος τού.

Αθῆναι, 1 Ὀκτωβρίου 1914.

Δ. π. π.

Αἱ ἀποικίαι τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἀριθμοῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος δεκαπέντε περίπου ἑκατομμύρια λευκοῦ πληθυσμοῦ. Μὲ τὴν λέξιν «Ἀποικίαι» ἔννοοῦμεν εἰς τὸ δρόμον τοῦτο τὰς ὑπερποντίους ἔκεινας κτήσεις, αἱ δρόμοι καίδονταν αὐτόνομοιν διοίκησιν, ἔχοντας διοίκησιν λόγου λευκοῦ πληθυσμὸν καὶ κλῖμα πρόσφρογον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν εὐδόων τῆς φυλῆς μας. Εἶναι χῶροι, δπον ἡ Ἀγγλικὴ οἰκογενειαὶ ζωὴ ἡμιπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῆ, δπον αἱ Ἀγγλικαὶ οἰκογένειαι περιλαμβάνουν εὐδώστους γυναικας καὶ παιδία. χῶροι τέλος κατάλληλοι διὰ τοὺς Ἀγγλικοὺς πολιτικοὺς καὶ κοινωνικοὺς θεσμούς. Αἱ ὑπερπόντιοι αὗται κοινότητες εἶναι ἡδη πολυτήθεις καὶ, μὲ τὴν ἔξαρσειν τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, δι λευκὸς πληθυσμός των αὐξάνει ταχέως. Εἰς δύο ἡ τρία ἔτη ἡ καθεμία ἀπὸ αὗτας θὰ εἶναι τετράκις μεγαλυτέρα τῆς Ιολανδίας, εἰς δέκα ἡ δώδεκα θὰ ἔχῃ πληθυσμὸν δώδεκα ἑκατομμυρίων. Μὲ ἄλλους λόγους, ὡς πρὸς τὸν πληθυσμὸν θὰ εἶναι ἵση πρὸς ἔθνος κρατιδὸν καὶ ὡς πρὸς τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ὑλικὴν δύναμιν θὰ ὑπερβαίνῃ τοῦτο. Τὸ ἔξωτερικὸν ἐμπόριον των ἀνέρχεται ἡδη σχεδὸν εἰς 400 ἑκ.

¹ 10,150 ἑκατ. δισκεμ. Σ. Μ.

καὶ οἱ πρόσκοποι τοῦ πολιτισμοῦ σταθερῶς προχωροῦν πρὸς κατάληψιν τῶν μὴ ἐκπολιτισμένων τημάτων. Ἄλλ' οἱ πλείστοι τῶν Ἀποικῶν δὲν εἶναι πλέον ἀπομεμονωμένοι σκαπανεῖς καὶ τροχεῖς ξιλοτόμοι. Σήμερον εἶναι ἐπιστήμονες, μηχανικοί, καταστηματάρχαι, μεταλλουργοί, κτηνοτρόφοι καὶ γεωργοί, ζῶντες ζωὴν συνήθως εὐμαρῷ, καὶ περὶ τούς μᾶλλον μονότονον, καὶ ἔχοντες ἀρκετὸν καιρὸν ν' ἀφιερώσουν εἰς τὸν ξαύτον τῶν. Εἶναι μεταξὺ τῶν μεγαλυτέρων ἀναγνωστῶν ἐφημερίδων, βιβλίων καὶ περιοδικῶν τοῦ κόσμου, δεινούντων δὲ πολὺ περισσότερον διὰ τὴν παγκόσμιον κίνησιν παραδοσῶν συνήθως νομίζεται. Κατὰ φυσικὴν δὲ συνέπειαν οἱ κάτοικοι καὶ αἱ Κυβερνήσεις τῶν ἀνδρωθεισῶν ἡδη ἀποικιῶν δεικνύουν σημεῖα τῆς ἐνημεροθητήριος των ὅχι μόνον τῶν Βρεττανικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν διεθνῶν ζητημάτων. Προχισαν νὰ λαμβάνωνται ἀρκετὰ ὑπὲρ τῶν Βρεττανικὴν Αὐτοκρατορίαν, καὶ τοῦτο περιμένομεν διὰ τὰ γίνεται ἀκόμη περισσότερον προϊόντος τοῦ χρόνου. Ωστε ἐδῶ ἔχομεν ἐπικειμένην μεταβολὴν πολιτικὴν καὶ διπλωματικὴν ἐντὸς αὐτῆς τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Πρὶν εἴλημεν πλειότερα περὶ τῆς φάσεως ταύτης τῆς πραγματοποιουμένης μεγάλης μεταβολῆς, παλὸν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν μας ἐπὶ ἄλλης ἐπίσης σπουδαιοτάτης, καίτοι σιωπηρῶς τελούμενης ἐντὸς αὐτῶν τῶν Ἀποικιῶν, ἐπαναστάσεως. Αὐτὴ εἶναι η βαθμαία μετατόπισις τῆς πολιτικῆς δυνάμεως ἀπὸ τὰ σύκονομικὰ ἴδρυματα καὶ τὸν μεγάλους γαιοκτήμονας καὶ τὰς πλουσίας τάξεις τῶν πόλεων καὶ τῶν ἔξοχῶν εἰς τοὺς μικροὺς γεωργοὺς καὶ τὴν ὁργανωμένην τάξιν τῶν ἐργατῶν. Η μεταβολὴ αὕτη ἐφθασεν εἰς μεγαλύτερον σημεῖον εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν, δπον ἡδη παρετηρήθη τὸ φαινόμενον «Υπουργείου τεχνιτῶν κυβερνῶντος ἐπιτυχῆς ἡπειρονέοντος σχεδὸν ἐπίσης μεγάλην ὡς ὀλόκληρον τὴν Εὐρώπην. Δὲν εἶναι ἐδῶ ἡ μεγάλους γαιοκτήμονας καὶ μεγάλας Εταιρείας κατόχους γαιῶν νὰ πωλοῦν εἰς τὴν κυβέρνησιν μεγάλας ἐκτάσεις, αἵτινες χωρίζονται καὶ διαμορφάζονται εἰς μικροκτηματίας καὶ μισθωτάς τοῦ Κράτους. Ενίστε ἡ τοιαύτη κατάστασις ἐπισπεύδεται διὰ νομοθεσίας ἐπιβαλλούντος φρούριος ἀγώνων τῶν σκαπανέων καὶ τῶν ἀπομεμονωμένων ἀγώνων τῶν ὑγιαρδίων δεσμούν τοὺς συνδέοντας τὴν Ἀποικίαν μετὰ τῆς Μητροπόλεως. Τοῦλάχιστον, δτε ἡσαν εἰς τὰ πράγματα, δὲν πρόεβη-

σαν εἰς οὐδὲν διάβημα δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀνησυχίαν τοῦ κοινοῦ καὶ νὰ ἀναστείλῃ τὴν πρὸ στιγμῆς ἔξηγηθεῖσαν μεταπότισιν τῶν πολιτικῶν δυνάμεων. Η δημοκρατικὴ ἔξελιξις ὀδήγησεν ἡδη τὴν νομοθεσίαν πρὸς πολλὰ περιεργα καὶ καταπληκτικὰ πειράματα. Έν τοῦ αὐτῶν, τὸ μᾶλλον ὅξιον λόγου — τὸ βεβαίως ισοδυναμοῦν πρὸς ἐπανάστασιν — εἶναι η κατάστασις τῶν γαιῶν. Παντοῦ βλέπομεν

W. PEMBER REEVES

μεγάλους γαιοκτήμονας καὶ μεγάλας Εταιρείας κατόχους γαιῶν νὰ πωλοῦν εἰς τὴν κυβέρνησιν μεγάλας ἐκτάσεις, αἵτινες χωρίζονται καὶ διαμορφάζονται εἰς μικροκτηματίας καὶ μισθωτάς τοῦ Κράτους. Ενίστε ἡ τοιαύτη κατάστασις ἐπισπεύδεται διὰ νομοθεσίας ἐπιβαλλούντος φρούριος ἀγώνων τῶν σκαπανέων καὶ τῶν ἀπομεμονωμένων ἀγώνων τῶν ὑγιαρδίων δεσμούν τοὺς συνδέοντας τὴν Ἀποικίαν μετὰ τῆς Μητροπόλεως. Τοῦλάχιστον, δτε ἡσαν εἰς τὰ πράγματα, δὲν πρόεβη-

έγινεν ἀφορμή ώστε μεγάλαι Ἐταιρεῖαι, ὡς ἡ τοῦ Hudson Βαύ καὶ ἡ τοῦ Σιδηροδρόμου τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὦκεανοῦ, νὰ διαμοιράσουν διά ἐμπορικούς καὶ πατριωτικοὺς λόγους μεγάλας ἑκτάσεις γαιῶν εἰς τοὺς μικροκτηματίας. Τοῦτο ἔχαπολουθεῖ νὰ γίνεται σταθερώτατα, εἰς τοιαύτην δὲ κλίμακα, ώστε ἐντὸς εἴκοσιν ἔτῶν οἱ μεγάλοι γαιοκτήμονες τῶν Ἀποικιῶν νὰ κατανήσουν ἐλάχιστοι τὸν ἀριθμόν. Μόνον οἱ γνωρίζοντες ἔκα πείρας πόσον τὸ μονοπάλιον τῆς Ἰδιοκτησίας δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς προόδου τῶν ἀτόμων καὶ τῆς πολιτικῆς μιᾶς χωρας δύνανται νὰ ἑκτιμήσουν τὴν σημασίαν τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς. Μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἀπὸ τοῦδε ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἀποικιῶν θὰ είναι σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς χειρας μικροκτηματίων, γεωργῶν, ἐργατῶν, καταστηματαρχῶν καὶ ὑπαλλήλων. Βεβαίως θὰ ὑπάρχῃ πάντοτε στονδαία καὶ σημαντούσα τάξις μεγαλοκτηματίων εἰς τὰ ἀγροτικὰ κέντρα καὶ ἐπιστημόνων εἰς τὰς πόλεις, οἵτινες διὰ τῆς ἱκανότητος θὰ ἐπιβάλλωνται. «Ἀλλ᾽ ἡ ἐπιβολὴ τοῦ πλούτου καὶ μόνου θὰ είναι ἐλαχίστη. Καὶ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δημοκρατιῶν τῶν Ἀποικιῶν μας καὶ τοῦ εἰδούς τῆς δημοκρατίας, ἥτις θάλλει εἰς τὰς Ἕνωμένας Πολιτείας μὲ τοὺς ἑκατομμυριούχους της καὶ τὰ «τράστ» της, θὰ είναι ἀξιοσημείωτος. Ή τάσις τῆς πολιτικῆς τῶν Ἀποικιῶν εἰς τὸ μέλλον θὰ είναι νὰ πολλαπλασιάζωνται μὲν τὰ δημοκρατικὰ καὶ σοσιαλιστικὰ πειράματα, ἀλλὰ νὰ μὴν ὑπερβαίνουν τὸ σημείον, ἐκεῖνον τοῦ ὅποιον ἡ τάξις τῶν ἀγροτῶν μικροκτηματίων θὰ παύσῃ νὰ παρέχεται. «Οτι οἱ μικροί γαιοκτήμονες θὰ είναι ἐπὶ τοῦ ὅλου στοιχείου συντηρητικόν, δὲν φαίνεται ἐπιδεκτικὸν ὅμφιθολίας, ἀλλ᾽ ἐξ ἀλλού, ἐπειδὴ θὰ είναι ἀνεπτυγμένοι καὶ, ἐν συνόλῳ, νοήμονες, δὲν ἔπειται διτὶ θὰ ὁσι καὶ στοιχείον ἀντιδραστικόν.

“Η σύντομος αὕτη σκιαγραφία τῶν Ἀποικιῶν εἶναι ἀναγνωίσια διὰ νὰ καταστήσῃ καταληπτὸν εἰς τοὺς Ἀγγλούς τὸ εἶδος τῶν κοινοτήτων, τὰς δότοιςας θά ἔχουν συντίμως νὰ παραδεχθοῦν ὡς ἐναὶ εἶδος συνεταιρίων εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Αὐτοκρατορίας. Νομίζω ὅτι ὁ συνεταιρισμὸς αὐτὸς ἥρχισε νὰ συντελῆται. “Οταν, πρὸ 14 ἑτῶν, αἱ Ἀποικίαι ἤσαν εἰς θέσιν νὰ προσφέρονται, κατὰ τὰς οτιγμάς σπουδαίας κρίσεως¹, μικράν τινα βοήθειαν εἰς τὴν Μητρόπολιν, ἔξεπλάγγησαν πρόγματι βλέπουσαι ὅτι γίνονται δεκτοί μὲ ἀνοικτὰς ἄγκαρας καὶ ὅτι μεγάλαι ἐκδηλώσεις ἀγάστης ἀνταπεκρίνοντο εἰς τὴν προσφοράν των.

¹Ἐπὶ μακρὸν αἱ Ἀποικίαι εἶχαν συνηθίσει νὰ

βλέπουν ότι άκριβοπλήρωναν την τοπικήν των
άνεξαρτησίαν μὲ τὴν λεπτῶς εὐγενικῆν ψυχρο-
λουσίαν, διὰ τῆς δόπιας οἱ Ἑγγλοι τοὺς ὑπεδέ-
χοντο κάθε φορὰν ποῦ ἔδειχναν ἐνδιαφέρον διὰ
τὰ τῆς Αὐτοκρατορίας. Ὡστε ἡ χαρά των ἥτο
μεγάλη, ὅταν τοῖς ἐπετεράπη νὰ λάβουν μέρος
εἰς τὰς περὶ αὐτῆς συζητήσεις. Ἡσαν πάντοτε
ἔτοιμοι ν ἀπεξήσουν καὶ νὰ κανονίσουν τὰς εἰσ-
φοράς των διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Αὐτοκρα-
τορίας καὶ σήμερον οἱ πολιτικοὶ των ἡγέται εὐ-
ρίσκουν τὸν καιρὸν ἢ μᾶλλον, ἀποσπώμενοι ἀπὸ
τὰς ἀσχολίας των εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ τόπου
των, τὸν ἀφιερώνουν εἰς τὴν συζητησιν τῶν
Ἴμπεριαλιστικῶν ἀναγκῶν. Καὶ οὕτως εἰδομεν
τὴν Βουλὴν τοῦ Καναδᾶ ἐπὶ μῆνας ἀπηρχολη-
μένην εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ καταλληλοτέρου
τρόπου συμμετοχῆς εἰς τὴν γενικήν ἀμυναν
τῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁχι ποδὸς πολλοῦ χρόνου
κρίσις πολιτικὴ εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικήν, ἐπα-
γαγούσα τὴν ἀνασύστασιν ἰσχυρᾶς κυβερνήσεως
καὶ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τῆς Ἀρχῆς πανιοχύ-
ρουν Ὑπουργοῦν, αἵτιαν εἶχε τὴν μέλλουσαν στάσιν
τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς ὡς πρὸς τὸν Ἰmperia-
σμόν. Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Αὐστραλίας, ἀνήκων
εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κόμμα, ὑπέδειξε τὴν ὀνάγκην,
πρὶν καταλίπῃ τὴν ἀρχήν, Συνδιάσκεψεων εἰς Βαν-
κούβερ διπλῶς συζητήσῃ τὰς πιθανότητας κοινῆς
ἐνεργείας τῶν Ἀποικιῶν εἰς τὰ τῆς Αὐτοκρατο-
ρίας. Ἐξέχον μέλος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Νέας
Ζηλανδίας ἦλθε πέρυσιν εἰς τὸ Λονδίνον, διπλῶς
συζητήσῃ μετὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ὑπουργικοῦ Συμ-
βουλίου περὶ τοῦ μέρους, δὲ ἐπρόκειτο ἢ ἀποικία
νὰ διαδραματίσῃ, κατὰ τὴν ἀμυναν τῆς Αὐτο-
κρατορίας. Τελευταίως Καναδὸς ἀντιπρόσωπος
ἔκαμε τὸ αὐτό. Ἐπὶ δέκα ἔτη ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ
τοπικὴ ἐνὸς τῶν μεγάλων πολιτικῶν κομμάτων
τῆς Ἀγγλίας ἐπηρεάσθη ζωτικώτατα ἀπὸ τὸ
ζῆτημα τῆς Ἰμπεριαλιστικῆς φορολογίας καὶ
ἀπὸ τὰς ἐπὶ αὐτοῦ ἐκδηλουμένας γνώμας τῶν
Ἀποικῶν¹.

Πρὸς εἶκοσιν ἔτῶν τοιαῦτη συνάφεια τῶν Ἀποικιῶν πρὸς τὴν Μητρόπολιν, ὡς ἡ ἐμφαινομένη ὑπὸ τῶν ἀνώ παραδειγμάτων, θὰ ἐθεωρεῖτο ὀδύνατος. Τὸ ζήτημα εἰναι, ἐάν ἡ μεταβολὴ αὕτη θὰ σταματήσῃ ἕδῶ ἢ ἐάν θὰ ἴδωμεν ἐντὸς τῆς μελλουσῆς εἴκοσαετίας καὶ ἄλλας μεταβολὰς ἵσως ἐπίσης σπουδαίας. Φρονῶ δὲ ἀναποφεύκτως θὰ ἐπέλθουν καὶ ἄλλαι μεταβολαί, ὅλαι, μὲ τὴν κατεύθυνσιν συσφίγχεως τῶν Ἰυπεριαλιστικῶν δεσμῶν καὶ δὲ μόνον κεντρο-

φυξ δύναμις, προερχομένη ἐκ τῶν Ἀποικιῶν, ἥ
ἄλλη ἀποκρουστικὴ ἐκ τῆς Μητροπόλεως θό-
δυνηθῆ ν ἢ ἀνακόψῃ τὴν δομὴν ταῦτην. Πρὸ-
μιᾶς γενεᾶς φυλετικὰ ξητήματα ἀναφυόμενα εἰ-
τινα μέρη τῶν Ἀποικιῶν ἔφαίνοντο ἀντιρρο-
σωπεύοντα τὴν κεντρόφυγα ταύτην δύναμιν. Οἱ
Γάλλοι τοῦ Καναδᾶ δὲν εἶχαν ἐντελῶς συνδιαλ-
λαγῆ μὲ τὴν Αὐτοκρατορίαν· οἱ Ὀλλανδοὶ τῆς
Νότιου Ἀφρικῆς τὴν ἀντεπολιτεύοντο φανερά.
Κοινῶς ἐπιστεύετο δτὶ πολλοὶ Ἰρλανδοί, ὑπη-
ρετοῦντες ὑπὸ τὴν σημαίαν μας, δὲν θὰ ἐλ-
ποῦντο βλέποντες τὰς Ἀποικίας ἀποστολέντας
ἀπὸ τὴν Μητρόπολην. Σήμερον οἱ Γάλλοι τοῦ
Καναδᾶ, καίτερο Ἰσως διλγώτερον ἐνθουσιωδῶ-
νοι οἱ Ἀγγλοί, ἀστάζονται τὴν Ἰμπεριαλιστικὴν
ἱδέαν. Διὰ τοὺς Ὀλλανδοὺς τῆς Νότιου Ἀφρι-
κῆς ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ δτὶ Ὀλλανδὸς πρωθυ-
πουργὸς διεκινδύνευσε τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ
προκαλῶν τὸ ἀντιμεριαλιστικὸν κόρμα ἥ, δρομό-
τερον εἰπεῖν, τὸ λειψανά του. Μάλιστα πρέπει
νὰ σημειώσωμεν δτὶ μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων του
οἱ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς μεταχειρίζονται γλώσ-
σαν πολὺ ἡπιωτέραν καὶ φιλικωτέραν παρὸν, δι-
συνηθῆστο πρὸς ἡμίσειας γενεᾶς. "Οσον ἀφορ-
τοὺς Ἰρλανδοὺς ἀποίκους, ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν δ, ση-
μερον οἱ βλέψεις των δὲν διακρίνονται ἀπ-
τὰς τῶν Ἀγγλικῆς καὶ Σκωτικῆς καταγωγῆ
διμοεθνῶν των. Κατ' ἐμέ, εἰς καὶ μόνον παρε-
γων δύναται νὰ ψυχράνη τὸν Ἰμπεριαλιστικὸν
ἐνθουσιασμὸν τῶν Ἀποικιῶν. Καὶ οὗτος εἶναι
ἥ αἰχνησις τῶν Ἰμπεριαλιστικῶν στρατιωτικῶν
καὶ ναυτικῶν βασῶν εἰς βαθὺν τοιοῦτον, ὁσ-
νὰ καταστῶσι δυσβάστακτοι. Τοιαύτην αἰχνησι-
κάτοι ἀπίθανον, δυνάμειδα διως νὰ φαντα-
σθῶμεν. Οἱ Ἰμπεριαλισταὶ καὶ οἱ Ἀγγλοί πολ-

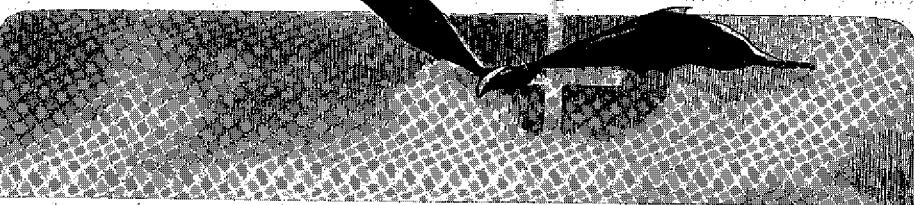
τικοί μας πρέπει νὰ τὴν προσέχουν. Καὶ ταῦτα
μὲν ὡς πρὸς τὰς Ἀποικίας. Εἰς τὴν Μεγάλην
Βρεττανίαν δὲν βλέπω σεβαρὰ αἵτια φόβου
ἀναπτύξεως αἰσθημάτων κατὰ τῶν Ἀποικιῶν.
Εἰς πολλὰς περιστάσεις αἱ Ἀποικίαι ἔλαβον τὴν
οιφήν πρόδονταν ν' ἀποκρύψουν θερμῶς κάθε
ἔγωγιστην ἐπιθυμίαν φροδολογίας τῶν τροφί-
μων τῶν Βρεττανῶν καταναλωτῶν, δπως γεμί-
σουν τὰ θυλάκια τῶν καλλιεργητῶν καὶ ἔξαγω-
γέων τῆς ἀποικίας των. Τοῦτο ἔπειτε νὰ ἐπαρ-
κέσῃ πρὸς διάλυσιν τῶν ἐν τῇ Μητροπόλει
παρατηρούμένων πολλῶν ἐνδοιασμῶν. "Οσον
ἀφορᾷ τὰ λοιπά, ἐννοῶ πολὺ καλὰ δι τὸν Λον-
δίνῳ ἡ παραδοχὴ τῶν Ἀποικιῶν εἰς εἰδος συν-
εταξόων εἰς τὴν διευθέτησιν τῶν ξιητημάτων τῆς
ἔξωτερης πολιτικῆς γεννᾷ δισταγμοὺς εἰς τὰς
ψηγάς τ.γ.ων.

Ἴσως δὲν ἔχουν ἀδικον, ἐπειδὴ τοῦτο σημαίνει σπουδαίαν ἐπαναστατικὴν μεταβολήν. Καὶ δύμας ὁ σκοπὸς τοῦ ἀρθρου τούτου θὰ ἀπετύγχανεν, διὸ δὲν ἀπέδειξεν, ἕστω καὶ ἀσθενῶς, ὅτι οἱ Ἀποικοὶ τοῦ ἐγγὺς μέλλοντος δὲν εἶναι πιθανὸν νὰ καταστοῦν ἐπικινδυνοὶ ἢ ἀλογοὶ συνεταῖροι. Η πρώτη των ἐπιθυμία θὰ εἶναι νὰ βοηθήσουν τὴν Ἀγγλίαν ἀλλὰ κυρίως θὰ θέλουν τὴν ὑπαρξίαν εἰρήνης καὶ φιλίας πρὸς δῆλην τὴν ἀνθρωπότητα. Κοινότητες συνιστάμεναι ἀπὸ ήσυχους καὶ φιλέργους ἐργάτας, ὡς αὐτοὺς ποὺ περιέργασφα, δὲν εἶναι πιθανὸν νὰ εννοοῦν σπάταλον πολιτικήν. Οὕτε διιώσεις εἶναι δυνατὸν νὰ φαντασθῷμεν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ παράσχουν πράγματα εἰς τὴν Μητρόπολιν των ἢ νὰ τὴν ταπεινώσουν. Αὕτη θὰ παραμείνῃ ὅ προεξέχων συνέταιρος τῆς Ἐνώσεως καὶ θὰ ἀπολαμβάνῃ τοῦ εἰς αὐτὴν διφειλομένου σεβασμοῦ.

Μετάφρ. Δ. Π. ΠΕΤΡΟΚΟΚΚΙΝΟΥ

¹ Τὸ κόμιμα τῶν Ἐνωτικῶν καὶ τοῦ πρὸ μικροῦ ἀποθανόντος J. Chamberlain, τοῦ προτείναντος τὸ Tariff Reform.

ΤΟ ΕΡΗΜΟ ΙΜΝΗΜΑ

Έκει σε' ἀκροθαλάσσι,
ποῦ τρέχει νὰ ξεσπάσῃ
τὸ πελαγήσιο κῦμα
καὶ κλαίει, μονρομούριζει,
δρυγίζεται κι' ἀφρίζει,
ὑψώνετ' ἔνα μνῆμα.

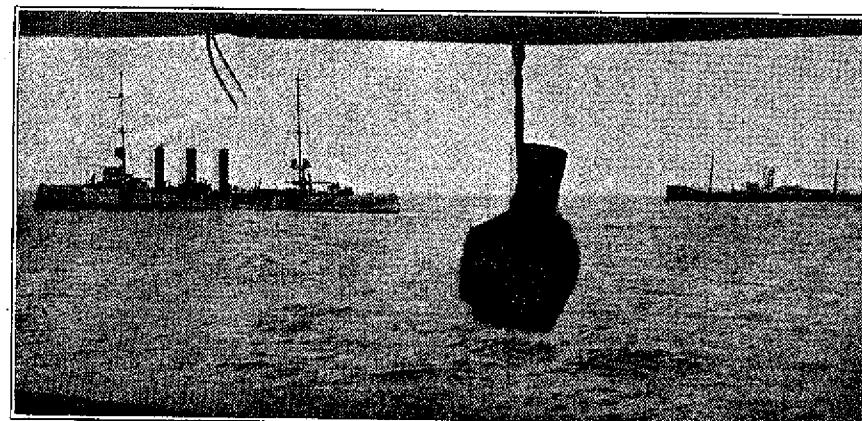
Στὴν ἐρημιὰ τοῦ Ἀπείρου,
ποῦ πνέει μυστήριο γύρου,
ποιὰ τῶχουν κτίσει χέρια;
Οἱ λίθοι του κυλοῦνε
καὶ τρώγονται, μαδοῦνε
ἀπὸ τ' ἀγριοκαΐα.

Θαλασσοπούλι πλάνο
ἐδῶ στὸ μνῆμ' ἀπάνω
στριγγόφωνο σταθμεύει.
Ἡ πένθιμη ορανγή του
στοῦ πόντου τοῦ ἀτραγήτου
τὸ βογγητὸ χωνεύει.

Σίφρος. Ιούλιος τοῦ 1914.

A. ΠΡΟΒΕΛΕΠΤΙΩΣ

* ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥ "ΕΜΔΕΝ," *

Τὸ ἡρωϊκὸν «Ἐμδεν» δὲν ἀφήσει καὶ τὴν Ἑλλάδα ἀνενόχλητον, κατὰ τὸ διάστημα τῶν μυθιστοριῶν τοῦ περιετειῶν. Ἡ εἰλιών μας—ἀντλγραφον ἔνεντις—παριστᾶ εἰς τὸ βάθος τὸ Γερμανικὸν θωρητὸν καθ' ἥραν συλλαμβάνει τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπορικὸν ἀτραπῆσιν. «Ποντοπόδος».

ΕΡΓΑ ΜΕΓΑΛΩΝ
ΖΩΓΡΑΦΩΝ * * *

MIA STAKTOPOUTA

JOSEPH BAIL

ΜΙΑ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

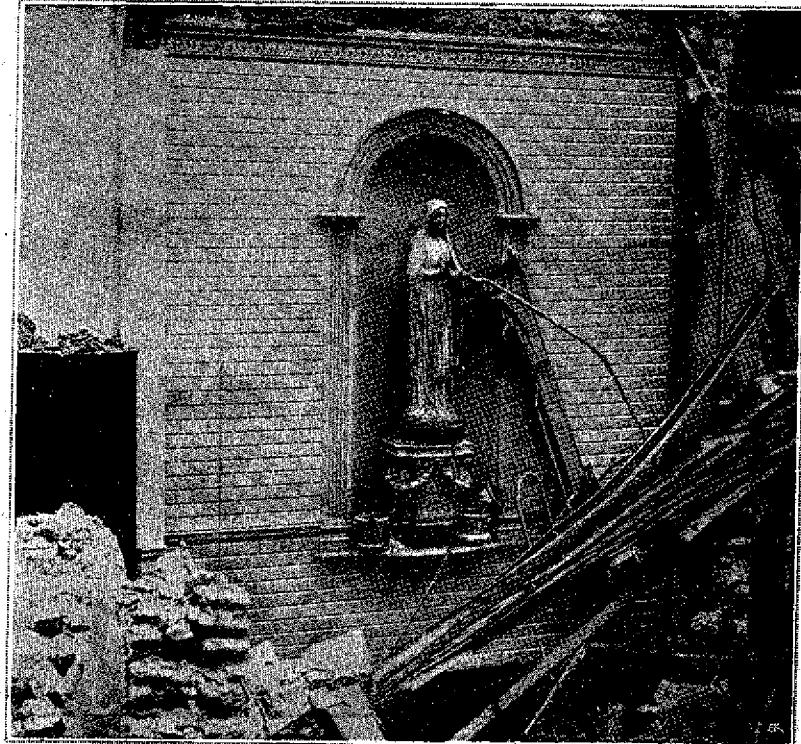
Ἡ Φιλοδασικὴ "Ἐρωσις ἡρχισε γενναίαν ὑπὲρ τοῦ πρασίνου προπαγάνδαν." Υπὸ τὴν προεδρίαν τῆς A. M. τῆς Βασιλίσσης, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐρώσεως ἐργάζεται ἀδύνατος διὰ νὰ ἀναδασώσῃ τὰ γυμνὰ βουνά τῆς Ἀττικῆς καὶ νὰ χαρίσῃ τὴν εὐτυχίαν τοῦ πρασίνου εἰς τὰς ἐργάμοντις ράχεις των. Εἰς ἓνα φυλλάδιον, τὸ δποῖον ἐκδίδει ἡ "Ἐρωσις, δημοσιεύονται οἱ στίχοι αὐτοῖ, ὀδαῖοι στίχοι ἀνωνύμου ποιητοῦ, δ ὅποιος πιθανὸν νὰ εἴται δ. π. Τσοκόπουλος:

'Ἐλατ' ἐδῶ μαζὶ μον μέσ' τὰ δάση,
'Ἐλατ' ἐδῶ, στὴν πράσινη τὴν πλάσι
Μακρυὰ ἀπ' τοῦ πόσμον τὴν πολλὴ βοή
'Ἐλατ' ἐδῶ, νὺν νοιώσει μιὰ μέρα
Πιὸ καθαρὸ στὰ σήθια τὸν δέσπαι,
Πιὸ ζηλευτὴ νὺν βρῆσε τὴν ζωή.

'Ἐλατ' ἐδῶ κάτιο ἀπ' τὰ μύρια φύλλα
Σὲ μνοτικῆς ζωῆς ἀνατριχίλα
Τὸ κάθε δένδρο τόσα θὰ σᾶς πῆ
Μὲ τ' ἀπαλὸ τοῦ ἀνασασμοῦ τὸν μῆδο
Και τ' ἀντηχήσουν στὴ σκιὰ τριγύρω
Νερῶν τραγούδια κι' ἀηδονιῶν σκοτοποῖ.

'Ἐλατ' ἐδῶ στὴν πράσινη τὴν πλάσι
Κ' ἐλατε ν' ἀναστήσωμε τὰ δάση!
'Ἐκεῖ ποῦ ἡ δάση τοῦ γυμνοῦ βουνοῦ
Γυμνή, θλιψμένη δείχνει τὴν Ἑλλάδα
Ν. ἀκλώσωμε πατώδια πρασινάδα
Κάτω ἀπὸ τὸ γαλάζιο τ' Οὐρανοῦ.

Ἐνῷ τὸ παρεκκλήσιον τῆς μονῆς τοῦ Τέρμουντε εἰς τὸ Βέλγιον κατεστρέφετο ἀπὸ τὸ πῦρ
καὶ τὸν σίδηον, ἐμεύνεν ἀγέκαφον τὸ ἄγαλμα τῆς Παναγίας.

Ο ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΩΝ ΡΗΜΩΝ

Βλέπων αὐτοὺς τόσῳ ἔγγυς τῶν Ρημῶν ἐσκεπτόμην:
— Δὲν θὰ τολμήσουν νὰ τὸν θίξουν. Δὲν θὰ δυνηθῶν. Τὴν στιγμήν, καθ' ήθά κατευθύνουν τὰ πυροβόλα των, κατὰ ἐν αὐτοῖς, βαθειά μέσα των, θὰ κράζῃ πρὸς αὐτοὺς διτὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸν εἶνε λερόν, ἀπαραβίστον, διτὶ εἶνε δι Παρθενῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὸ σύμβολον κόσμου, διποιοῖς ἀντέσχεν εἴκοσιν αἰώνας καὶ διποιοῖς αἴσιοῖ ν' ἀνιψέει ἀκόμη.

Τὸ ἐπραξαν! Ἡδυνήθησαν νὰ τὸ πράξουν. Καὶ μὴ εἴτητε ποσῶς, καθὼς ὁ Τήσοντς εἰς τὸν Γολγοθᾶν:

— Αφετε αὐτοῖς, οὐ γάρ οἴδαστι τί ποιοῦνται.

Διατελοῦσιν ἐν πλήρει γύνωστι. Διετέλουν ἐν πλήρει γύνωστι, καὶ μολαταῦτα ἥδυνήθησαν νὰ τὸ πράξουν. Διέπραξαν τὸ ἔγκλημα.

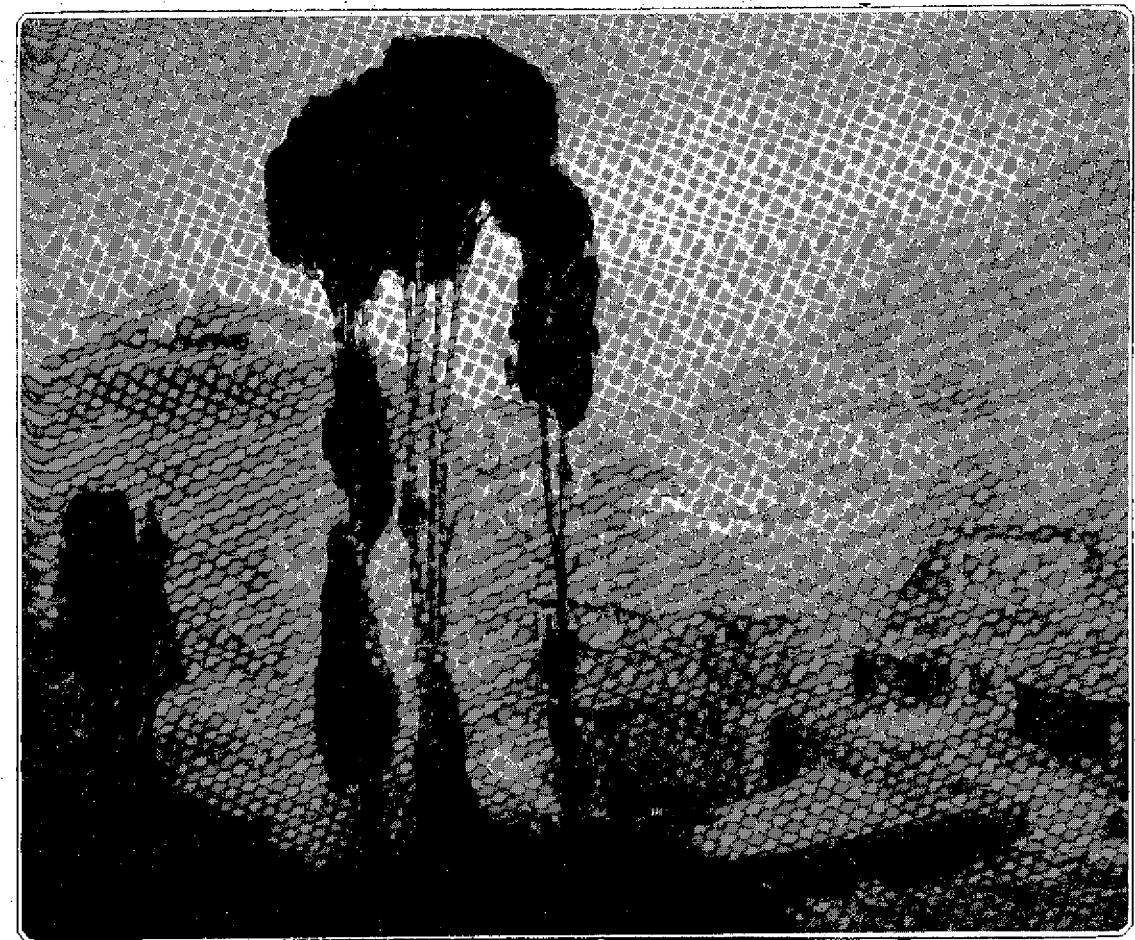
* * * ΕΑΜΟΝΔΟΣ ΑΡΩΚΟΥΡ

Οἱ βάρβαροι, ἐπικαλούμενοι τὸν Θεὸν τῷν χριστιανῶν, ἐπιχρόπολησαν ἐν τῷν λαμπροτάτων μνημείων τῆς χριστιανούσης.

Ἐκάλυψαν τοιουτορόπτως ἑαυτοὺς δι' ἀθανάτου ἀτιμίας· καὶ τὸ γερμανικὸν ἔνομα κατέστη ἀπορρόπτων εἰς τὴν φιλοσοφῶσαν ὑφῆλιον. Λοιπὸν ποῖος ὑπὸ τὸν οὐρανὸν δύναται γέλαμφιβάλλῃ τώρα διτὶ εἶναι οἱ βάρβαροι καὶ διτιμαχεῖσθανταί τῆς ἀνθρωπότητος;

Ο πόλεμος ἔσται ἀμείλικτος. Στρατιῶται τοῦ δι-

ΤΟΥ * * * *
ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΟ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΝ
(ΕΙΚΟΝΑ ΚΟΓΕΒΙΝΑ)

Ο Ελληνικὸς στρατὸς προελάσσεις κατέλαβε μέρος τῆς Βορείου Ήπειρου καὶ τὸ Ἀργυρόκαστρον. Η Ελληνικὴ πόλις δις τώρα ἐλευθερωθεῖσα δοριάζει τὴν δριστικὴν εὐτυχίαν της.

ΠΑΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΜΟΝ

* * * Ἔνας πνευματώδης ἄνθρωπος δὲν εἶναι πάντοτε ἔνας ὅνθρωπος εὐφυής. Συχνὰ μάλιστα συμβαίνει τὸ ἐναντίον.

* * * Πρέπει κανεὶς νὰ κολακεύῃ τοὺς ἀνόητους καὶ μάλιστα εἰς τὰς ἀδυναμίας των. Φάίνεται διτὶ η κοινωνία ἀπὸ αἰσθήμα συντηρήσεως, ἀποφασίζει νὰ ἐμπιστευθῇ προσωρινῶς τὴν Δόξαν εἰς μέτρια πνεύματα.

* * * Νὰ εἰσθε φιλάνθρωποι: "Ἄν τὸ παιδί σας δὲν κατωρθῶνται νὰ διακρίνῃ τὰ χρώματα, προτιμήσατε νὰ τὸν κάμετε τεχνογρίτην, παρόλοδην ἀμαξοστοιχίας.

* * * Πρέπει νὰ εἶναι πολὺ δυνατὸς ἐκεῖνος ποῦ δὲν ἔγινε μικρότερος ἀπὸ τὸν γάμον, τὰ παιδιά, καὶ τὴν οἰκογενειακὴν ζωήν.

* * * Ο Συρμὸς εἶναι η προστακτικὴ τῶν γυναικῶν.

* * * Η λύτη τῶν νεαρῶν: παραδομὴ τοῦ αἰσθήματος. Πρέπει οἱ νεαροὶ νὰ μᾶς λυποῦνται.

* * * Ο θάνατος μοῦ διεγέρη τρομακτικὴν περιέργειαν.

* * * Κάποιος θὰ ἔλεγε: Προτιμῶ νὰ δουλεύω εἰς τὰ πάθη μου παρὰ εἰς τὴν Ἡθικήν.

* * * Ποτὲ δὲν μου συνέβη ν' ἀντιγράψω μέρος συγχρόνου συγγραφέως, χωρὶς ν' ἀντιληφθῶ εἰς τὴν τρίτην γραμμὴν πόσον εἶναι κακογεγραμμένον.

* * * Τί χαρὰ νὰ αἰσθάνεται κανεὶς τὴν βροχὴν ἐπάνω ἀπὸ τὴν στέγην του!

REMY DE GOURMONT

ΓΟΥΣΤΑΥΟΣ ΦΟΥΖΕΡ
(Μετάφρασις Χ. Θ. ΔΑΡΑΛΕΞΗ)

ΤΑ ΚΩΜΙΚΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Άνδρικη στάσις της Τουρκίας μετά τὸν πόλεμον.

ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ.

JOSEPH BAIL

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Κατά τὸ διάστημα τοῦ δεκαπενθυμέρου αὐτοῦ ἡ Βουλὴ ἡσχολήθη εἰς τὸ φάγωμα διαφόρων δημοσίων ὑπαλλήλων· ἔφαγε ἔνα Πρέσβυτον, ἔνα Πρόδεκτον, ἔνα Υπουργόν καὶ ἔνα Διοικητήν. Οὗτοι δικαίως ἐλέχθησαν δὲν ἦτο μία Βουλή, ἀλλὰ . . . βούλιμια.

*

Τὴν ἀρχὴν τῆς ὁρέεως αὐτῆς ἔδωκεν ἡ ἀποκαλυψθεῖσα ἀχρηματία τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου. Ὁ κ. Πρωθυπουργός, παρεξηγήσας τὸ ἀγγικόν λόγιον, ἐνόμισεν δὲτο δ. . . Κρόνος εἶναι χρῆμα καὶ κατέφαγεν δὲλα τοῦ τάτεκνα.

*

Εντυχῶς ἡ παρεξήγησις δὲν ἔβλαψεν. Εἴδης μετὰ τὸ φάγωμα ἐφθασαν διάφορα ποσά ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ, μεταξὺ τῶν ὅποιων καὶ τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια ἐξ Ἀγγλίας, μὲ τὰ δόπια ἐπλιζεται δὲτο θὰ ἐπαναλάβῃ τὰς πληρωμάς του δ. κ. Καλογερῆς. Διατί δύος δῆλη αὐτῇ ἡ προθυμία τῶν Ἀγγλῶν; Σητοῦν νὰ μᾶς ἔξωθήσουν εἰς πόλεμον, ἡ ἀπλῶς τὰ στέλλουν ὡς προστασίαν τῶν . . . Μίς τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου;

*

Εἰς τὸ σχολεῖον:
— Κωστάκη, ὁ Καλογερῆς, γενική;
— Τοῦ Καλογερῆ . . .
— Δοτική;
— Δοτικὴν δὲν ἔχει πλέον, κ. καθηγητά.

*

Σκανδαλώδης ἐπίσης ὑπῆρξεν ἡ ἀποκάλυψις δὲτο ἡ Γαλλία, ἐνῷ μᾶς είχεν ὑποσχεθῆ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν Λωρδαίνην καὶ νὰ κρατήσῃ τὸ ἑπτά παραγγελίαν θωρη-

κτόνι, δὲν τηρεῖ τὰ ὑπερχημένα. Τί εἶδους λοιπὸν φιλία εἶναι αὐτῆ; Ζητοῦν νὰ μᾶς βοηθήσουν ἡ νὰ μᾶς καταστρέψουν;

Και δ. κ. Λάσκαρης:
— Λωρεαίνει κύριος δὲν βούλεται ἀπολέσαι.

*

Εντυχῶς ὁ πόλεμος ἀφίξει νὰ κλίνῃ ὑπὲρ τῶν Συμμάχων. Οἱ Ράσοι διέβησαν διοισικῶς τὸν Βιοτούλαν καὶ Ὅλης Αγγλοί συνέλαβον καὶ τὸ τελευταῖον γεμανικὸν θωρηκτὸν ποῦ τοὺς είχε διατρύψει. Οἱ Γερμανοί ὑποχωροῦν εἰς τὸ Βέλγιον. Γενναιότερον διμάς εἶ δὲλων τοῦ μέχρι τοῦδε κατορθωμάτων υπῆρξεν ἡ ὑπὸ τῶν Ιταλῶν κατάληψις τῆς Αύλωνος, καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ προξένου κ. Τσάκωνα κατάληψις τῆς γαυλιδνοῦς, κατόπιν τῆς δοπιας ἔξιμωσθη τὸ Δημόσιον δύο ἑκατομμύρια.

*

Ομιλίαι τοῦ δρόμου.
Πότε έσορτάζει δ. κ. Πρόεδρος Φιλαδελφείας;
— Τοῦ Αγίου Πέτρου καὶ Ναύλου.

*

Μονιπποποίησις 'Υπουργοῦ:
Τελευταία ἀπὸ δλας, ὡς ὑστάτη πρᾶξις τραγῳδίας, ἥλθε καὶ ἡ παραίτησις τοῦ κ. Δεμερτζῆ, διαφωνήσαντος μὲ τὸν κ. Πρωθυπουργόν εἰς τὸ ζῆτημα τῶν αὐτοκινήτων ποῦ διέθετε δι' ίδιον λογαριασμόν. 'Ο κ. Βενιζέλος, φρόνων δὲτο δ. κ. Δεμερτζῆς εἶναι ὑποψήφιος δυσαναπλήρωτος, τοῦ ἐπήρετο τού αὐτοκινητού καὶ τὸν ἔκαρε . . . μόνιπ πον.

ΜΟΝΑΧΑ ΜΙΑ ΦΟΡΑ

"Ηθελα, μανδομάδα μου κυρά,
Νά σέ φιλήω μόνο, κι ἀς πλέον.
Όχι πολλές. Μονάχα μιὰ φορά
Κι ἀς είναι καὶ σιν κούτελο ξαπάγω.

Τὸ νοιώθω πᾶς ἐκείνη τὴ στιγμὴ
ὅ ποσμος θὰ χαλάσῃ ἀπὸ τὴ ζήλεια,
κ' ἔγω δλόκληρος, κεφάλι καὶ κορμί,
θὰ κρεμαστῶ στὰ δύο σου τὰ χέλια.

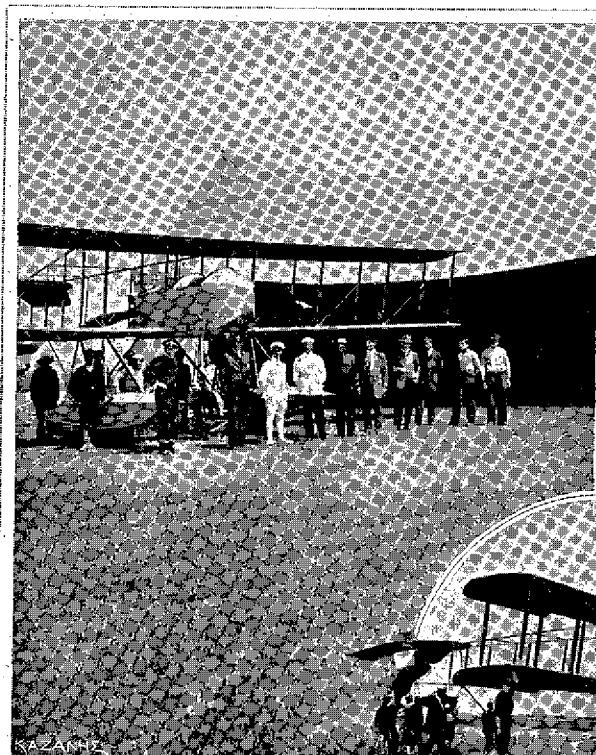
"Μ' ἀλήθεια, τι θὰ πάθης εἰ ἀταθῆς
καὶ μιὰ φορά μονάχα σὲ φιλήσω;
"Ἄν τὸ φύλι σ' ἀρέσῃ, τὸ κρατεῖς
εἰ δ'. ἄλλως . . . μοῦ τὸ δίνεις πάλι, πίσω.

ΠΑΡΑΦΡΩΝ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΑ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΑ

Εἰς τὴν φιλολογίαν τῆς κρίσεως, ἡνὶς ἡνοίξεν δὲ ἐνδρωπαῖκός πόλεμος, αἱ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσαι σελίδες εἶναι τὰ διαγγέλματα, ἐν οἷς ὁ Τσάρος δύμιλετ περὶ τῶν «ἀναποφεύκτων λύσεων ἐν τῷ Εὐξείνῳ καὶ εἰς τοὺς Πορθμοὺς» καὶ περὶ τῶν «φράσιων πόθων τῶν προγόνων του». Οἱ ἀπροκάλυπτοι οὗτοι ὑπανιγμοὶ ὑποδηλοῦσιν, ὅτι ἐνώπιον τοῦ προσεχοῦς Εὐρωπαϊκοῦ Συνεδρίου ὅταν τεθῇ διόπλιθρον τὸ Ἀνατολικὸν ζῆτημα. Θὰ ἡτο ἄλλως παράδοξον, ὃν ἡ Ρώσια, νικῶσα, ἔγκατέλειπεν ἀλιτον τὸ πρόβλημα τῶν Πορθμῶν, ἐν τῷ διοιώσινον τοῦ προσεχοῦς τοῦ ἀπόδιπλον δῆμη τῆς ἡ πολιτικῆς. Θέλετε νὰ ἔξετάσωμεν τὴν Ιστορίαν τοῦ προβλήματος τούτου, πρὸς λύσιν τοῦ δύοιον ἔργουσαν χείμαρροι αἴματος καὶ κάριν τοῦ δύοιον διεξήχθη ἡ κολοσσαία Ἀγγλορωσικὴ μονομαχία, ἡς ἡ ἐνεστῶσα συμμαχία τῶν δύο Μεγάλων προσαιωνίων ἀντιπάλων ἀποτελεῖ ἀπλῆν διάλειψιν;

ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΕΡΟΠΟΡΟΙ. Ο υποπλοίαρχος κ. Α. Μωραΐτης ἐπένθυσε πρὸς ημερῶν κράτης γραμμάτης σε κόροντος καὶ ἀντοχῆς μὲ τὸ ὑδροπλάνον του.

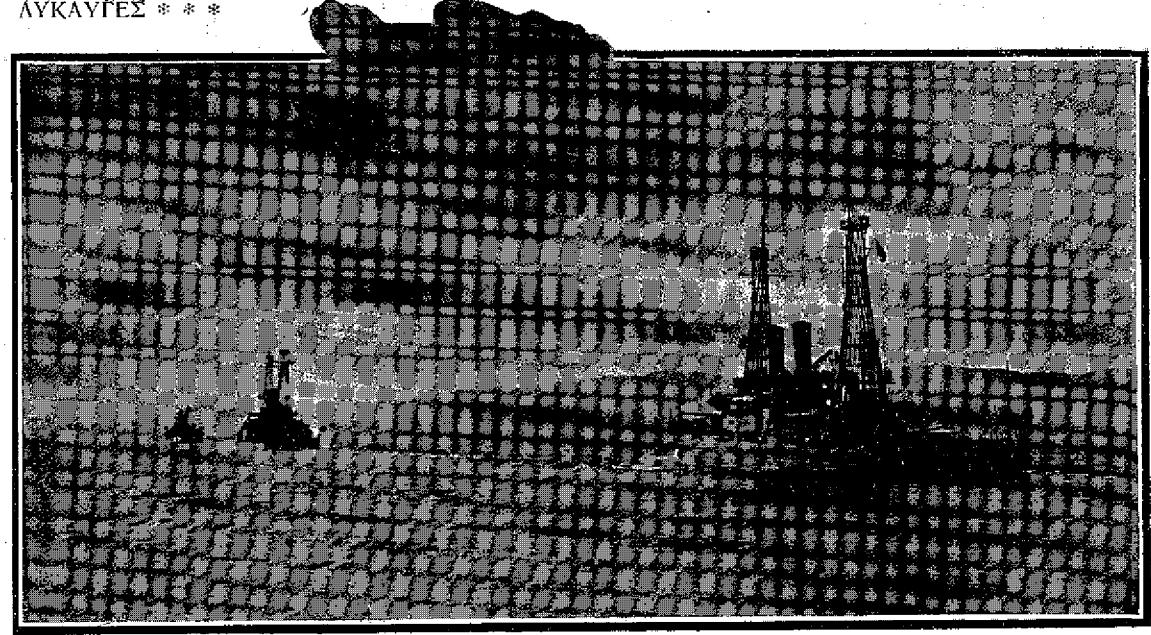
Μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 17^{ου} αἰώνος, ὁ Εὐξεῖνος εἶναι κλειστὴ λίμνη, εἰς ἣν κυριαρχεῖ μόνον ἡ ήμιούσιον. Ως ἔγραφεν δὲ Γαλιτζίν, ἀντιπρόσωπος τοῦ Μεγάλου Πέτρου παρὰ τῷ Διβανίῳ, «ὅ Σουλτάνος θεωρεῖ τὴν Μαύρην Θάλασσαν ὡς παρθένον κλεισμένην εἰς τὸ βάθος τοῦ χαρουπίου του καὶ θὰ προείμα τὸν πόλεμον ἡ γὰρ ἐπιφρέψῃ εἰς τὰς ξένας σημαίας τὴν ναυοπλοῖαν, ἐν αὐτῇ». Εἰς τὸν ζηλότυπον τοῦτον ἀποκλειόμὸν ἡνοίξεν ἐν παράμυχον πρώτη ἡ κατάληψις τοῦ Ἀζόφ ὅπο τοῦ Πέτρου, ὃν οἱ Τούρκοι ἀπεκάλουν. Πέτρον τὸν Τρελλόν. Ἀλλ’ ἡ πρώτη αὕτη ἐσδόμισις τῶν Μοσχοβιτῶν εἰς τὸν Εὐξείνον ἀφυπνίζει τὸν Πατισάχ ἐκ τῆς βαθείας γάρων του. Ἀμύνεται. Ἐνῷ οἱ Ρώσοι προπαθοῦσι νὰ ἐνδύνωσι τὴν ωραίμην, ἡνὶς ἡνοίξαν διὰ τόσων ἀγώνων, οἱ Τούρκοι ἀγωνίζονται νὰ τὴν ἀποφράξωσιν. Ἡ πάλι ἀυτὴ πληροῖ διόπλιθρον τὸν 18^{ον} αἰώνα, συνεχίζεται καὶ μετ’ αὐτὸν. Ἀλλ’ αἱ νίκαι τῆς Μεγάλης Αἰκατερίνης καταλήγουσιν εἰς τὴν διάσημον Συνθήκην τοῦ Κιουτσούνκ Καΐναρτζῆ (1774), ἡνὶς παραχωρεῖ εἰς τὰ ωσικὰ ἐμπορικὰ σκάφη τὴν ἐλευθεροπλοΐαν εἰς τὴν πρὸν κλειστὴν θάλασσαν καὶ καθιεροῖ τὴν ωσικὴν ἔγκατάστασιν εἰς τὰς δύο διαδαστικὰς τῆς. Ἡ Κομιαία, ἡ Ταυροὶ τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ κόσμου, κατακτᾶται ὑπὸ τοῦ Ποτέμκιν καὶ ἐπιδικάζεται εἰς τοὺς Ρώσους τὸ Ιάσιον (1792). Νομικῶς ὁ Εὐξεῖνος δὲν εἶναι πλέον «ἔσωτερη θάλασσα», καθόσον αἱ ἀκταὶ του εἶναι διανεμημέναι μεταξὺ δύο κρατῶν. Ἀλλὰ γεωγραφικῶς, ἀλλὰ πολιτικῶς, ἀλλὰ πραγματικῶς, ἡ θάλασσα αὕτη παραμένει «κλειστὴ», διότι δὲ Σουλτάνος εἶναι κύριος τῆς εἰσόδου της. Ἡ Ρώσια ἀσχάλλει πρὸ τοῦ ἀπάραβιάστου τούτου κλοιοῦ. Τὶς ὁφελεῖ ἡ ἐλευθερία εἰς μίαν εἰδικήν; Ὁ Τσάρος ἐπειγεται νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν κατάφωρον ἀντίφασιν, ἥτις ὑφίσταται μεταξὺ τῆς «ἐλευθέρας θαλάσσης» καὶ τῆς «κεκλεισμένης εἰσόδου» της. Ἡ προσπάθεια αὕτη ἐμπνέει μέχρι τῆς σήμερον τὴν

φωσικὴν πολιτικήν. «Τὸ δικαίωμα τῶν ωσικῶν πολεμικῶν, γράφει δὲ Δουκέλεβσκη ἐν τῷ περὶ Πανσλανίσμου ἔργῳ του, νὰ ἔξερχονται ἐλευθέρως εἰς τὴν Μεσόγειον, εἶναι ἀπλούστατα τὸ δικαίωμα τοῦ ιδιοκτήτου νὰ ἔξερχηται ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς του αὐλῆς εἰς τὴν ὁδόν. Τὸ δικαίωμα τῶν ἔνινων πολεμικῶν νὰ εἰσέρχωνται ἐλευθέρως εἰς τὸν Εὐξείνον, εἶναι τὸ δικαίωμα τῆς εἰσβολῆς εἰς τὸν οἰκόν μας, δπως τὸν λεηλατήσωσιν».

*

Ο φόβος τῶν γαλλικῶν ἐπαναστατικῶν ἵδεων ἀναχαιτίζει πρὸς στιγμὴν τὴν προσπάθειαν τοῦ Τσάρου δπως κατέληθε εἰς τὴν Μεσόγειον. Ἡ Ἀγία Ρώσια ἀποστέλλει τὸν στόλον της δπως ὑπερασπίῃ τὸν Σουλτάνον κατὰ τῆς γαλλικῆς ἐπιμέσεως. Ο Βόσπορος καὶ δὲ Ἑλλήσποντος ἀνοίγονται διὰ πρώτην φορὰν πρὸ τῆς πολεμικῆς σημαίας τῶν Μοσχοβιτῶν. Ἐπέρχεται τὸ 1807. Οἱ Αὐτοκράτορες τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρώσιας συμφιλιοῦνται ἐν Τίλσιτ. Ὁ Ναπολέων γοητεύει τὸν Ἀλέξανδρον. Τῷ προτείνει τὴν διανομὴν τῆς τουρκικῆς λείας, τὴν ὀρόπαγήν των ἀγγλικῶν ιτήσεων. Ὁ Τσάρος εἶναι ἔτοιμος νὰ δεχθῇ. Ἀλλ’ ὡς πρῶτον δρόμον θέτει τὴν εἰς αὐτὸν ἐπιδικασίαν τοῦ Βοσπόρου, τοῦ Ἑλλησπόντου, τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Θέλει, κατὰ τὴν ἔκφρασίν του, νὰ ἔξασφαλίσῃ τὰς «κλείδας τοῦ οἴκου του». Ὁ Ναπολέων δὲν δέχεται. Νὰ

ΑΥΓΑΥΓΕΣ * * *

Τὴν αὐγὴν τῆς 28 Οκτωβρίου δὲ ἡληνικὸς στόλος σφιθανεῖ εἰς τὰ εὐτυχισμένα νερά τοῦ λιμένος τῆς Θεσσαλονίκης, φέρων τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν ἐορτάζουσαν πόλιν.

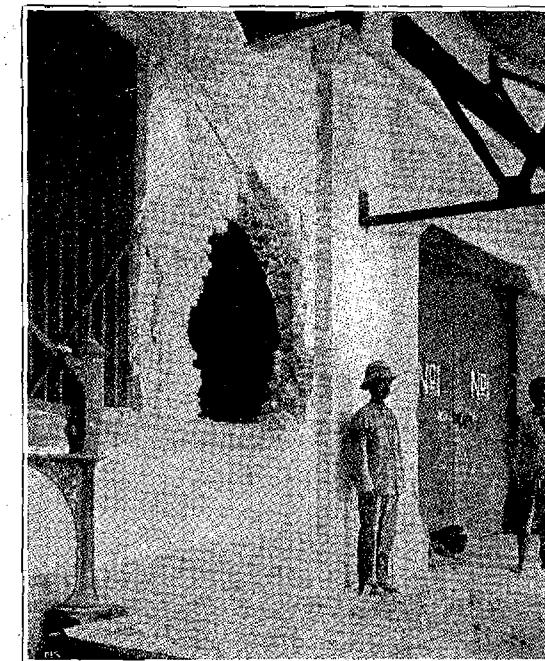
δώσῃ τὸν Ἑλλήσποντον; Ποτέ. Ἡ Τούρκια σώζεται. Ἐχει, ἄλλως τε, ἐν τῇ ἀπέλπιδι ἀντιδράσει τῆς κατὰ τῶν ωσικῶν ἐπιβούλων τὴν ἐνάμιλλον τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ἀγγλῶν ὑποστήσιεν. Φιλία ζηλότυπος καὶ ἐπικίνδυνος! Οἱ ἀντικρόσωποι τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας συνεκρούσθησαν. Ο σὲρ Ἀρμποτονοτος ἀπῆται τὴν ἀποδίωσιν τοῦ Σεβαστιάνου δὲ Σεβαστιάνι τὴν ἐκδίωξιν τοῦ Ἀρμποτονοτο. Ἡ ἔοις ἔλαβε τοιάτην τροπήν, ὥστε μίαν ὀραίαν πρωτίαν δὲ γγλικὸς στόλος ἔβεβίασε τὰ Στενά καὶ ἡγκυροβόλησεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀναγκασθεὶς νὰ παλινδρομῆσῃ ὀδός πρὸ τῆς ἀντιστάσεως, εἰς ἣν δὲ ἀντιτρόσωπος τοῦ Ναπολέοντος, στρατηγὸς δραστήριος καὶ τολμηρός, παρέσυρε τὸ Διβάνιον. Διὰ τῆς Συνθήκης τοῦ 1809, ἡ Ἀγγλία ὑπερχεώθη νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ τὴν ἀπόστειαν τοῦ ναυάρχου Δούκουοφ, ἀλλ’ ὑπὸ τὸν δρόμον, δτὶ δὲ Πύλη θὰ ἐπιβάλῃ καὶ εἰς τὰς ὄλλας Δυνάμεις τὴν τήρησιν «τῆς παλαιᾶς ταύτης τῆς Αὐτοκρατορίας ἀρχῆς». Ἡ σύμβασις αὕτη παραβιάζεται κατὰ τὸ 1833. Κατὰ τὸ έτος τοῦτο δὲ Πατισάχ ἐκλιπαρεῖ ἀπελπις τὴν βοήθειαν τοῦ Τσάρου κατὰ τοῦ Ιθράμη, τοῦ τοῦ Χεδίβου τῆς Αλγύπτου Μεχμέτ Ἀλῆ, δτὶς βαδίζει ἀκάθετος κατὰ τὴν Κωνσταντινουπόλεως. Οἱ Ρώσοι σπεύδουσιν. Ο στόλος των ἀγκυροβούλων εἰς τὸν Κεράτιον 50.000 ἀνδρῶν τὸν ἀκολουθοῦν. Ἀλλά, πρὸ τοῦ ἀποχωρήσωσιν,

ἀπαιτοῦσι τὸ τίμημα τῆς ὑπηρεσίας των. Οὐλέξιος Ὁρλώφ ἐπιτυγχάνει τὴν Συνθήκην τοῦ Χουγκιάδο Ἰστελεσί, διὸ ήτος η Ρωσία ἐπιβάλλει εἰς τὴν Τουρκίαν τὸ φοιβερὸν προτεκτορᾶτόν της. Διὰ τῆς Συνθήκης τούτης, η Ρωσία ὑπέσχετο εἰς τὴν Τουρκίαν τὴν στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν τῆς ἀντίληψιν, ὅπτε δὲ παντὸς ἄλλου ἀνταλλάγματος τὸ Διβάνιον ἀνελάμβανεν ὅπως μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰσόδον ἔνων πολεμιῶν εἰς τὸν Ἐλλήσποντον. Ἀλλά, μετὰ μίαν ἐπατείαν, η ὁδιάλειπτος τῆς Ἀγγλίας ὑπονόμευσις ἐκμηδενίζει τὴν Συνθήκην τοῦ Χουγκιάδο Ἰστελεσί. Η Λονδίνιος σύμβασις τῆς 13^{ης} Τουλίου 1841 καθιεροῖ διὸ ἀρχὴν τὸν Διεθνοῦς Εὐνόμωντος τὸ κλείσιμον τῶν Πορθμῶν καὶ ἀποβάλλει η βάσις τοῦ καθεστῶτος, διότε ἵσχυσεν διὸ αὐτοὺς ἔκτοτε. Η Συνθήκη τῶν Παρισίων τοῦ 1858, ητὶς ὑπῆρξεν ἀπόρροια τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου, ἔξετινε τοὺς περιφρισμούς, οἵτινες ἴσχυνον διὰ τοὺς Πορθμοὺς καὶ εἰς τὸν Εὐξείνον, ἰηρυχθέντα οὐδέτερον. Η Ρωσία ὀπισθοδόμει κατὰ αἰῶνα δλόκηρον. Ως εἶχεν ἀποκλεισθῆ κατὰ τὸ 1841 τῆς Προπονίδος, ἀπεκλείστο τὸν Εὐξείνον, « ωσακῆς θαλάσσης », κατὰ τὸ 1858. Ἀλλ' η Ρωσία εἶχε τὸν Γορτσακώφ. Η πολιτικὴ δεξιότης τοῦ κατώρθωσεν, ἔντος δωδεκατίας μόνον, νὰ συντρίψῃ τὰς ἀλύσεις τοῦ Εὐξείνου, ν' ἀποκαταστήσῃ τὰ ἐπ' αὐτοῦ ρωσικὰ δικαιώματα. Τὴν 31^{ην} Οκτωβρίου 1870, ἀπλῇ τηλεγραφικὴ ἐγκύλιος τοῦ πρήγματος κατήργει τὰς διατάξεις τῆς Συνθήκης τοῦ 1858, τὰς ἀφορώσας τὸν Εὐξείνον. Καὶ ήσαν τοιαῦται αἱ πολιτικαὶ συνθήκαι, δῶσε η Εὐρώπη ἥγακασθη ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ τετελεσμένον γεγονός.

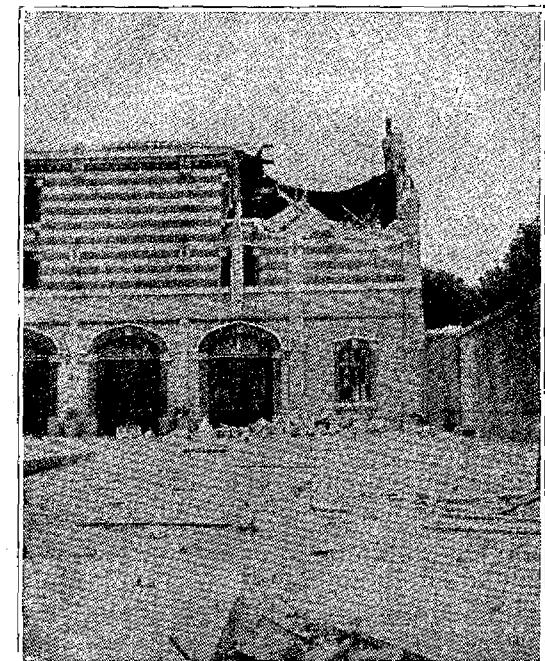
*

Η Συνθήκη τοῦ Βερολίνου δὲν μετέβαλε τὸ καθεστός τῶν Πορθμῶν. Παρὰ τοὺς ἀγῶνας τῶν Ρώσων ἀντιρροσώπων, τὸ Συνέδριον διετύπωσε τὸ δέκατον δρόμον της, διότε ἐκύρου τὸ ἔργον τῶν συμβάσεων τοῦ 1841, τοῦ 1856, τοῦ 1871. Η μεγάλη Αὐτοκρατορία τοῦ Βορρᾶ, ἔχειται μένη ἐκ τῆς κολοσσαίας προσπειθείας τῆς ρωσοτουρκικῆς μονομαχίας τοῦ 1878, δὲν ἀνεκίνησε τὸ ζήτημα τοῦ ἐλευθέρου διάπλου τοῦ Ἐλλήσποντος ἐπὶ εἰκοσαετίαν δλόκηρον. Ἀλλά, κατὰ τὸ 1902, παρουσιάσθη ἡ ἀνάγκη δπως δρωσικὸς στόλος τοῦ Εὐξείνου συμπληρωθῆ διὰ τεσσάρων τορπιλοβόλων, ἀτινα διεπέλλοντο ἐκ Κρονστάνδης εἰς τὴν Σεβαστούπολιν. Ο Ρώσος πρεσβευτὴς ἐκάπη τὸν « Ιραδέν » τῆς διαβάσεως ἐπ' ὄνοματι τοῦ Κυρίου τοῦ. Τῷ ἀντετάχθη ἀνένδοτος ἀρνητης. Ἐπέμεινεν. Ἐπεκάλεσθη ἀπό τοὺς φυλακίδων εἰς Κων/πόλιν, μετὰ τὰς Ἀρμενικὰς ταραχὰς τοῦ 1895, τὴν διάβασιν τῶν ρωσικῶν σκαφῶν κατὰ τὸ 1897, ὃν ἐπέβαινον τὰ ρωσικὰ τῆς Κοήτης ἀγήματα, τὴν εἰσαγώγην πολυαριθμων βοηλγαρικῶν ιηλεβόλων διὰ τῶν Στενῶν, τὰς ἐπανειλημμένας ἔξδους τοῦ ρουμανικοῦ πολεμικοῦ « Ἐλισάβετ » εἰς τὴν Μεσόγειον, τὴν τακτικὴν διὰ τοῦ Ἐλλήσποντον διόδου τῶν πλοίων τοῦ ρωσικοῦ ἐθελοντικοῦ στόλου, δστις, καίτοι ἐμπόρικος, ἀποτελεῖ μέρος τοῦ πολεμικοῦ τῆς Ρωσίας ναυτικοῦ. Τὸ Διβάνιον ἥρετο, παρὰ τὰ προηγούμενα ταῦτα, τὴν ξητουμένην ἀδειαν. Η Ρωσία ἐπέμεινεν. Υπεσχέδη τὰ τορπιλοβόλα τῆς νὰ διέλθωσιν ἐν πρόσεξ, ν' ἀφοιλισθῶσι πρότερον, γὰ μὴ φέρωσι τὴν πολεμικὴν σημαίαν των. Συνεπείᾳ ἀφορήτου πιέσεως, δ Σουλτάνος ἐδέχθη τὴν πρότασιν. Ἀλλά τὴν ἐπούριον τῆς παραβιάσεως τῆς « παραδόσεως τῶν Στενῶν », δ Αγγλος πρεσβευτὴς Ὄπονορ ἐπέδιε σφοδράν εἰς τὴν Πύλην διαμαρτυρίαν, δι τῆς ἐδήλου, δι της Κυβέρνησης του λαμβάνει σημείωσιν τῆς διόδου τῶν ρωσικῶν τορπιλικῶν καὶ τὴν θεωρεῖ διότε προηγούμενον, διότε δ άκολουθήσῃ, ἐν δεδομένη στιγμῇ, καὶ η βρεττανικὴ ναυτικὴ δύναμις. Ολίγον βραδύτερον, κατὰ τὴν ἔκδηξιν τοῦ Ρωσοϊαπωνικοῦ πολέμου, η Ρωσία ἔζητο τοὺς τάλιν τὴν ἀδειαν δπως δ στόλος τοῦ Εὐξείνου διέλθη τὸν Ἐλλήσποντον, μεταβάνων εἰς τὴν Ἀπωτάτην Ἐώ, πρὸς συνάντησιν τῶν Ιαπωνικῶν δυνάμεων. Ο Αβδούλ Χαμῆτ, δστις ἐκαλλιέργει τονφεράς σχέσεις μετὰ τῆς Πετρουπόλεως, ίσως θὰ ἐνέδιδεν. Ἀλλ' η Αγγλία ἥγουνται, ἀπειλούσα δι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δὰ παρεβίαζε τὸν Ἐλλήσποντον. Πολυάριθμα ἀγγλικά πολεμικά περιεπόλουν πρὸ τῶν Στενῶν. Ο Σουλτάνος, ἐν μέσῳ τῶν ρωσικῶν πιέσεων καὶ τῶν ἀγγλικῶν ἀπειλῶν, ἐνόμισεν δι τὸ διάρκεια τὴν μέσην δδόν, ἐπιρρέπων τὴν ἔξδον εἰς σκάφη τοῦ ρωσικοῦ ἐθελοντικοῦ στόλου μόνον δπὸ τὴν ἐμπορικὴν σημαίαν των. Ἀλλὰ τὰ σκάφη ταῦτα προέβησαν εἰς ποράξεις πολέμου εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν καὶ τὸν Ἰνδικὸν Ωκεανόν. Η Αγγλία διεμαρτυρήθη καὶ πάλιν ἀγρίως εἰς τὴν Κων/πόλιν. Η Πόλη ὑπεσχέθη δι τὸ διάρημα τοῦ Κομιτάτου, ἥρετο νὰ συντρίψῃ ἀνεπιφυλάκτως ὑπὲρ τὸν ἀνόιγματος. Ο Ρώσος σύμβουλος Μάνδελσταμ ἐπελήφθη ζωηρῶν μετὰ τῶν κορυφαίων Νεοτούρκων διαπραγματεύσεων. Κ' αιφνιδίως παρέστη δην εὐκαιρία, δπως αἱ διαπραγματεύσεις καταστῶσιν ἐπίσημοι. Η κατάργησις τοῦ ἀγγλικοῦ προνομίου τῆς ποταμοπλοΐας ἐν τῷ Εὐφράτῃ καὶ τῷ Τίγρητι προεκάλεσεν δξετάτην ἔντασιν σχέσεων μεταξὺ Λονδίνου καὶ Κωνσταντινούπολεως. Ο ἀγγλικὸς Τύπος ἔμαι-

άλλων φυλακίδων εἰς Κων/πόλιν, μετὰ τὰς Ἀρμενικὰς ταραχὰς τοῦ 1895, τὴν διάβασιν τῶν ρωσικῶν σκαφῶν κατὰ τὸ 1897, ὃν ἐπέβαινον τὰ ρωσικὰ τῆς Κοήτης ἀγήματα, τὴν εἰσαγώγην πολυαριθμων βοηλγαρικῶν ιηλεβόλων διὰ τῶν Στενῶν, τὰς ἐπανειλημμένας ἔξδους τοῦ ρουμανικοῦ πολεμικοῦ « Ἐλισάβετ » εἰς τὴν Μεσόγειον, τὴν τακτικὴν διὰ τοῦ Ἐλλήσποντον διόδου τῶν πλοίων τοῦ ρωσικοῦ ἐθελοντικοῦ στόλου, δστις, καίτοι ἐμπόρικος, ἀποτελεῖ μέρος τοῦ πολεμικοῦ τῆς Ρωσίας ναυτικοῦ. Τὸ Διβάνιον ἥρετο, παρὰ τὰ προηγούμενα ταῦτα, τὴν ξητουμένην ἀδειαν. Η Ρωσία ἐπέμεινεν. Υπεσχέδη τὰ τορπιλοβόλα τῆς νὰ διέλθωσιν ἐν πρόσεξ, ν' ἀφοιλισθῶσι πρότερον, γὰ μὴ φέρωσι τὴν πολεμικὴν σημαίαν των. Συνεπείᾳ ἀφορήτου πιέσεως, δ Σουλτάνος ἐδέχθη τὴν πρότασιν. Ἀλλά τὴν ἐπούριον τῆς παραβιάσεως τῆς « παραδόσεως τῶν Στενῶν », δ Αγγλος πρεσβευτὴς Ὄπονορ ἐπέδιε σφοδράν εἰς τὴν Πύλην διαμαρτυρίαν, δι τῆς ἐδήλου, δι της Κυβέρνησης του λαμβάνει σημείωσιν τῆς διόδου τῶν ρωσικῶν τορπιλικῶν καὶ τὴν θεωρεῖ διότε προηγούμενον, διότε δ άκολουθήσῃ, ἐν δεδομένη στιγμῇ, καὶ η βρεττανικὴ ναυτικὴ δύναμις. Ολίγον βραδύτερον, κατὰ τὴν ἔκδηξιν τοῦ Ρωσοϊαπωνικοῦ πολέμου, η Ρωσία ἔζητο τοὺς τάλιν τὴν ἀδειαν δπως δ στόλος τοῦ Εὐξείνου διέλθη τὸν Ἐλλήσποντον, μεταβάνων εἰς τὴν Ἀπωτάτην Ἐώ, πρὸς συνάντησιν τῶν Ιαπωνικῶν δυνάμεων. Ο Αβδούλ Χαμῆτ, δστις ἐκαλλιέργει τονφεράς σχέσεις μετὰ τῆς Πετρουπόλεως, ίσως θὰ ἐνέδιδεν. Ἀλλ' η Αγγλία ἥγουνται, ἀπειλούσα δι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δὰ παρεβίαζε τὸν Ἐλλήσποντον. Πολυάριθμα ἀγγλικά πολεμικά περιεπόλουν πρὸ τῶν Στενῶν. Ο Σουλτάνος, ἐν μέσῳ τῶν ρωσικῶν πιέσεων καὶ τῶν ἀγγλικῶν ἀπειλῶν, ἐνόμισεν δι τὸ διάρκεια τὴν μέσην δδόν, ἐπιρρέπων τὴν ἔξδον εἰς σκάφη τοῦ ρωσικοῦ ἐθελοντικοῦ στόλου μόνον δπὸ τὴν ἐμπορικὴν σημαίαν των. Ἀλλὰ τὰ σκάφη ταῦτα προέβησαν εἰς ποράξεις πολέμου εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν καὶ τὸν Ἰνδικὸν Ωκεανόν. Η Αγγλία διεμαρτυρήθη καὶ πάλιν ἀγρίως εἰς τὴν Κων/πόλιν. Η Πόλη ὑπεσχέθη δι τὸ διάρημα τοῦ Κομιτάτου, ἥρετο νὰ συντρίψῃ ἀνεπιφυλάκτως ὑπὲρ τὸν ἀνόιγματος. Ο Ρώσος σύμβουλος Μάνδελσταμ ἐπελήφθη ζωηρῶν μετὰ τῶν κορυφαίων Νεοτούρκων διαπραγματεύσεων. Κ' αιφνιδίως παρέστη δην εὐκαιρία, δπως αἱ διαπραγματεύσεις καταστῶσιν ἐπίσημοι. Η κατάργησις τοῦ ἀγγλικοῦ προνομίου τῆς ποταμοπλοΐας ἐν τῷ Εὐφράτῃ καὶ τῷ Τίγρητι προεκάλεσεν δξετάτην ἔντασιν σχέσεων μεταξὺ Λονδίνου καὶ Κωνσταντινούπολεως. Ο ἀγγλικὸς Τύπος ἔμαι-

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ ΕΙΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΗΣ ΜΑΔΡΑΣ ΑΠΟ ΤΟ « ΕΜΔΕΝ ».

τῆς ἀποφασιστικούτερας ταύτης δράσεώς της εἰς τὴν ἀνατολικὴν κονίστραν ὑπῆρξεν, ἐκτὸς μυρίων δλλων ἐνδείξεων, η συνάντησις αὐτη τοῦ Ρεβάλ, ητὶς ἐδωκε τὸ σύνθημα τῆς νεοτούρκης ἐπαναστάσεως. Εἰς τὴν ἐπανάστασιν ταῦτην καὶ τὸ καθεστῶτος εἰς τὸ διόποιον ἀπεκψυσταλλήθη, η ρωσικὴ πολιτικὴ ἀνεξήτησεν ἔρεισμα πρὸς τροποποίησον τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τῶν Στενῶν. Ο ἀντιπρόσωπος τοῦ Τσάρου, πολιτικὸς δξύς, δραστήριος, εὔστροφος, ἐκαλλιέργησε στενάς μετὰ τῶν Νεοτούρκων σχέσεις, τοὺς ἐθῶπευσε πολυτρόπως, ἥροιςεν εἰς αὐτοὺς τὰς αἰθούσας καὶ τὸ ταμεῖον του. Ολίγον κατ' ὀλίγον ἥρχισε νὰ δημιουργῆται μεταξὺ τῶν Τούρκων η πεκοίθησις, δι τὸ συμφέρον των ἥτο ν' ἀνοιγῶσι τὰ Στενὰ ἀπέναντι τῆς ἐπιτεύχειας παρὰ τῶν Ρώσων ἀνταλλαγμάτων σημιαντικῶν. Η Τανίν, τὸ ἐπίσημον δργανον τοῦ Κομιτάτου, ἥρετο νὰ συντρίψῃ ἀνεπιφυλάκτως τὸν ἀνόιγματος. Ο Ρώσος σύμβουλος Μάνδελσταμ ἐπελήφθη ζωηρῶν μετὰ τῶν κορυφαίων Νεοτούρκων διαπραγματεύσεων. Κ' αιφνιδίως παρέστη δην εὐκαιρία, δπως αἱ διαπραγματεύσεις καταστῶσιν ἐπίσημοι. Η κατάργησις τοῦ ἀγγλικοῦ προνομίου τῆς ποταμοπλοΐας ἐν τῷ Εὐφράτῃ καὶ τῷ Τίγρητι προεκάλεσεν δξετάτην ἔντασιν σχέσεων μεταξὺ Λονδίνου καὶ Κωνσταντινούπολεως. Ο ἀγγλικὸς Τύπος ἔμαι-

καί, παραδόξως, οἱ ἀδιάλλακτοι ἀντίπαλοι, εἰς τοὺς ἀδυσωπήτους τῶν δποιῶν ἀνταγωνισμούς. Ο Ρώσος πρεσβευτὴς Ὄπονορ ἐπέδιε σφοδράν εἰς τὴν Πύλην διαμαρτυρίαν, δι τῆς αἰτήσεως τοῦ κ. Τσάρικωφ, καὶ ἀντὶ τοῦ οἴ Τούρκοι τὴν ἐδέχοντο». Η ρωσικὴ Κυβέρνησης, ἐπαναλαμβάνουσα γνώριμον ἐν τῇ διπλωματίᾳ τῆς παραδόσιον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Γορτσακώφ, ίσχυροδημήσην δι της Τανίν, ητὶς διατάχθη ἀναγκάσθη ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ διάρημα τοῦ Ανατολήν. Τὸ Ανακοινώλιον τοῦ Αγίου Ιακώβου ἐδήλωσεν εἰς τὸν Λονδίνοφ ἀντιπρόσωπον τοῦ Τσάρου, δι της « Η Αγγλία δὲν θὰ ἐπέτρεψε τὴν πραγματοποίησιν τῆς αἰτήσεως τοῦ κ. Τσάρικωφ, καὶ ἀντὶ τοῦ οἴ Τούρκοι τὴν ἐδέχοντο». Η ρωσικὴ πολιτικὴ Κυβέρνησης, ἐπαναλαμβάνουσα γνώριμον ἐν τῇ διπλωματίᾳ τῆς παραδόσιον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Γορτσακώφ, ίσχυροδημήσην δι της Τανίν, τὸ ἐπίσημον δργανον τοῦ Κομιτάτου, ἥρετο νὰ συντρίψῃ ἀνεπιφυλάκτως τὸν ἀνόιγματος. Ο Αγγλία διεμαρτυρήθη καὶ πάλιν ἀγρίως εἰς τὴν Κων/πόλιν. Η Πόλη ὑπεσχέθη δι τὸ διάρημα τοῦ Κομιτάτου, ἥρετο νὰ συντρίψῃ ἀνεπιφυλάκτως τὸν ἀνόιγματος. Ο Ρώσος σύμβουλος Μάνδελσταμ ἐπελήφθη ζωηρῶν μετὰ τῶν κορυφαίων Νεοτούρκων διαπραγματεύσεων. Κ' αιφνιδίως παρέστη δην εὐκαιρία, δπως αἱ διαπραγματεύσεις καταστῶσιν ἐπίσημοι. Η κατάργησις τοῦ ἀγγλικοῦ προνομίου τῆς ποταμοπλοΐας ἐν τῷ Εὐφράτῃ καὶ τῷ Τίγρητι προεκάλεσεν δξετάτην ἔντασιν σχέσεων μεταξὺ Λονδίνου καὶ Κωνσταντινούπολεως. Ο ἀγγλικὸς Τύπος νὰ ήται η ἀρχὴ νέας ἀγγλικοῦ προφρωσικῆς κρίσεως...».

MANIATIKA MΥΡΟΛΟΓΙΑ

ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΟΥΝΤΟΥΝΑΚΟΥ
Πολιτικά ποδήφισης τον 271.

"Οντες σμίγει τάπτοδύγυρο,
Βάνουσι τὰ κεφάλια τους
Σ' ἔρα μικρό προσκέφαλο,
Λέσι καὶ λογαριάζουσι,
Νὰ κάμουναι καλὰ παιδιά,
Ν' αφίσουν πλούτο πολύ...
"Οντες εσμίξαμε κ' ἐμεῖς,
Ο ἔξουστος κ' ἡ βρωμερή,
Βάλαμε τὰ κεφάλια μας
Σ' ἔρα μικρό προσκέφαλο,
Λέσμε, λογαριάζαμε,
Νὰ κάμουναι καλὰ παιδιά...
Ἐκάμαμε καλὸ παιδί,
Τὸ βάλαμε καὶ στὴ σπουδὴ
Τὸ κάμαμε καὶ φοιτητή.
Κι' ὅπτε ποῦ ἔγινη δὲ πόλεμος,
Ἐστελε δὲ Βασιλῆς χαρτὶ¹
Νὰ πάρῃ κ' δὲ Δικαῖος μον...
— Αλ̄, κόρακα, δποῦ περνᾶς,
Μὲ τὰ κατάμαυρα φτερά,
Πού γησον καὶ ποῦθεν ἔχεσσι;
Απὸ Λάρισα ἡ τὸ Δομοκό;
Μήν εἶδες τὸ Δικαῖο μου,
Καὶ ζ' εἶπε χαιρετίσματα
Νᾶρθης νὰ πῆσι τῆς μάνιας του,
Γιὰ τὰν τοῦ βράχη τὰ οπερνά,
Νὰ δώσῃ τοῦ παππᾶ βλογιά...
...

[Απὸ τὴν ἀνένδη, συλλογὴν:
·Ταῦ Ταῦγετον Ἀντίλαλον.]

"Ἡ νὰ μὴν πάρῃ κ' ἔφερες
Καμιά τον φανέρωσι,
Νὴ χέρι του, νὴ πόδι του,
Νὴ τὸ ληρό του δάχτυλο,
Ποῦχε τὴν ἀσημόβεργα...

ΣΕ ΧΗΡΑ

'Αφῆτε με, σιγά - σιγά,
Ἡ δικοσύνες μου πολλές,
Καινούργες καὶ παλαικές
Κ' ἐπά τὰ δίκηα μου πολλά
Καὶ θὰν τὸ λέω πρῶτο καὶ δὲ
Γιὰ τῆς Ἐρήνης πόλιψι,
Οπάρε τῆς Καλῆς παιδί,
Ποῦ χάθηκεν ἡ μάννα της
Καὶ ἡ χρυσῆ της πεθερά,
Πάλινσε τὸ πλωρίσι της,
Καὶ πάρε στὸ ταξείδι της...
— Γιὰ ποῦ, μωρὴ Κυριάκανα;
Γιὰ ποῦνε τὸ ταξείδι της;
Στὴ Λάρισα ἡ τὸ Δομοκό;
Ἡ γιὰ τῆς Ἀριας τὰ βουνά;
Ποῦ ἀντιέται ἡ μάννα τὰ παιδιά
Κι' ἡ ἀδερφὴ τοὺς ἀδερφούς...
Κι' ἀργήθης τοὺς γονήτες σού,
Τὸ μοναχοῦλι σου παιδί;
Οποῦ τὸ χηραράστησες,
Δώδεκα χρόνια παρανή,
Ποῦμενες χήρα μὲ παιδιά...

ΑΓΙΣ ΘΕΡΟΣ

KNOYΤ ΑΜΣΟΥΜ

Α ΔΗΤΕΙΑ

ΔΙΗΓΗΜΑ

[Δι' δύσους τῶν νέων ἀναγνωστῶν μας δὲν παρηκολούθησαν τὸ θαυμάσιον διήγημα τοῦ Νορθηροῦ συγγραφέως ἀπὸ τῆς ἀρχῆς του, καὶ διότι, καὶ παραδοσοῦν, τὴν δύσιαν πρῶτοι ήμεται διολογοῦσινεις ἀσυγκάρητον, τὸ πρῶτον μέσον τῆς «Ἀλητείας» ἀδημοσιεύθη ἐπειλές ἀδιόρθωτον, ἀναθημοσιεύθων τὴν διηγήματος, καὶ συνεχίζομεν αὐτὸν εἰς τὸ παρόν τεῦχος. Εἰς τοὺς ἀναγνῶστας μας συνιστάμεν θερμός τὴν ἀνάγνωσιν του.]

«Σηκωθῆτε, παιδιά!»

Φωνάζει δὲ ὁ ἐπιστάτης τοῦ τημάτος Ὁράνης Φλάτ. Δὲν ἡμιτοροῦμε νὰ τὸν δοῦμε, εἰναὶ ἀκόμα πίσσα σκοτάδι, ἡ τρίτη πρωὴν ὥρα, ἀλλὰ πηδούμεν ἀμέσως ἀπὸ τὰ κρεβάτια καὶ φοροῦμε πανταλόνι καὶ μπλούζα.

Ἐλνε ἡ ἐποχὴ τοῦ θερισμοῦ, δουνεύομεν σὸν τὰ σκηνά, ἔχομεν λιγοστὸν τὸν ὄντων καὶ διοῖς οἱ ἀνδρες καταπονοῦνται καὶ ἀφύσικον τρόπον. Μαλάνωμεν μεταξύ μας γιὰ τὸ παραμικρόν εἰς τὴν ἐλαχίστην διστάσειαν, ποὺ παρονταίζεται κατὰ τὴν ἔργασιαν καθ' ὅλην τὴν ημέραν, μεταπειρίζομεν βιαῖς καὶ σπάζομεν τὰ σκενῆ.

Κι' αὐτὸς δὲ ἐπιστάτης ἔγινεν ἀδύνατος καὶ σκληρός σὸν κονταρόξυλον. Μᾶς διηγεῖται, ὅτι τὸ γειτονικὸν τημῆμα ἔχει προχωρήσει σημαντικὸ στὴ δουλειά καὶ θὰ τελεώσῃ τὸν θερισμὸν μερικάς ἡμέρας προτήτερα ἀπὸ μᾶς. «Ἄντο δὲν ὄγινη ποτὲ!» ἀπαντῶμεν μὲ τηρημένα δόντια. Τὸ βάλσαμο στὸ νοῦ μας νὰ προφθάσωμεν τὸ γειτονικόν τημῆμα, νοῦ, νὸς τὸ προστεράσωμεν θριαμβευτικά· κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς κρατήσῃ σ' αὐτό. Διὰ τοῦτο δὲ ἐπιστάτης μᾶς ἔφωναξε κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἔβδομάδας τώρα, στης τρεῖς τὸ πρωῖ, στὸ κρεβάτια μας καὶ τὴν κραυγὴν τοῦ «Ἐμπόδες παιδί!» Θὰ τὴν ἀκούγαμε καὶ αἴσιον πάλιν καὶ μεθαύριον πάλιν εἰς τὰς τρεῖς τὴν νήχτα. Δὲν ἔβλεπαμεν κανέν τέλος σ' αὐτὴν τὴν ἄγγράσια.

Ὄρμήσαμεν εἰς τὸ τραπέζι τοῦ φαγητοῦ καὶ ἀρχίσαμεν νὰ καταπίνωμεν βιαστικά δὲ, τι ἀναγκαίωτερον ἀπὸ φυρὶ καὶ βούτηρον, κορεῖς καὶ καφέ. Τὸ φαγητὸν εἶνε καλόν, ἀλλὰ τὴν ὄρεξιν δὲν τὴν γνωρίζομεν πλέον. Μετά δέκα λεπτά βρισιόμαστε ἡδη εἰς τὸ ἀμάξι μας καὶ μεταφερούμεθα εἰς τὸν τόπον τῆς ἔργασίας ἔξω.

Καὶ ἔργοιςμεθα σὸν τοστὴλὰ πλόσιματα ἐγκαταλειφθέντα, ἀπὸ τὸν Θεόγ. Γνωρίζομεν πολὺ καλά, δτι μᾶς ἀναμένει μεγάλος ἐπανιος καὶ ἐπιδοκιμασία, ἀν τελειώσωμεν τὸν θερισμὸν· μονάχος μίαν ἡμέραν προτήτερα ἀπὸ τὸ γειτονικόν τημῆμα καὶ αὐτὸς καταβάλλει ἐπίσης τὰς μεγαλυτέρους προσπαθειών. Καθένας ἔχει τὴν φιλοδοξίαν του εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον καὶ ἐμεῖς ἔχομεν τὴν ιδιωτικήν μας.

Φωτίζει, δὲ ηλιος βγαίνει καὶ ἀρχίζει νὰ καίρῃ πετοῦμε τῆς μπλούζες μας. Ἐκαποντάδες ἀνδρῶν εἶνε διασκοπισμένον εἰς τὸν ἀπέραντον ἀγρόν, τὸν φυτευμένον μὲ σιάραι· ἔπειτα ἡδη ὑπὸ γυριζώματος ἔως ἀπότελε πον νὰ νυχτώσῃ. «Δέν ἡξενύω, ἀν διά πορέσθιον γ' ἀντέξω περισσότερον, Νούτ», εἶπεν δὲ Οντιλεύ, δὲ Ιολανδός.

Καὶ δὲ Νούτ ἡμουνα ἔγω.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας ἀκούων τὸν Οντιλεύ νὰ λέγῃ τὸ ίδιον πρός τὸν ἀλήτην Γέρες· δτι δὲν μποροῦσε νὰ βιστοῦξε πλέον.

Τὸν ἐπέλαθη διά τὴν μεγάλην ἐλευθεροστομίαν του πάι τὸν ἔμαλλον, διότι εἶπε τέτοια πράγματα εἰς ἓνα περιπλανώμενον τυχοδιώκτην.

Ο Οντιλεύ μὲν εἶνοιε πολὺ καλὸν καὶ ἔτοι μὲ πλησιάζει μάν νήχτα καὶ μοῦ ἔσπνη τὸν καῦμόν. Ἐκφράζεται ἀποροκαλυπτότερα, λέγει ξάστερα:

«Δέν ἀντέχω περισσότερον, ἀπόψε τὴ νήχτα θὰ τραβήξω τὸν δρόμον μουν. Θέλεις νάρθης μαζί, δὲ μὲ βρῆς

στῆς δώδεκα εἰς τὴν βορεινὴ γωνία τοῦ σταύλου».

«Δέν θέλω νάρθη μαζί», εἶπα.

Ἐδούλεψα δληγὴ τὴν ἡμέραν καὶ ἐσκέψθην τὸ πρόγμα κι' ὅταν ἐνύκτωσεν, εἶχα λάβει τὴν ἀπόφασίν μου νὰ μὴν ἀκολουθήσω τὸν Οντιλεύ. Παρετήσησα, δτι ἡθελε νὰ μιλήση μαζί μου, καὶ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ φαγητοῦ, καὶ στερεα, ἐνῷ ἐπτηγανίνων εἰς τὰ κρεβάτια μας, ἀλλὰ τὸν ὀπερφυγη καὶ ἡμουνα εὐχαριστημένος μὲ τὸν εαυτόν μου, ποὺ μπόρεσα καὶ τοῦ ἀντεστάθην.

Τὸ βράδυ ἐγδυθήκαμεν καὶ ἐπήγαμεν εἰς τὰ κρεβάτια μας. Ήταν οκτωτέσσια. Μετ' ὀλίγας ὥρας θὰ ἔξαναφάνεται δὲ ἐπιστάτης: «Σηκωθῆτε, παιδιά!» καὶ ἡ μέρα θὰ περνοῦσεν, δπως τὴν ἔχεινή πορείαν ἀπ' ἔδω διά εὐθίστερο ένα πτημά. Η μία πόλις, δπως μποροῦσα νὰ ενισχύση τὸν προσθέτοντα πόλιν, ποὺ μποροῦσα νὰ επέρθη διά τοῦ φαγητοῦ, ποὺ μποροῦσα νὰ επέρθη διά τοῦ φαγητοῦ.

Ἐβγήσα καυφά ἔσσο ἀπὸ τὸ δομάτιον καὶ ἐπήγα πρός τὴν βορεινὴν γωνίαν τοῦ σταύλου.

Ο Οντιλεύ ενδιόκετο ἦδη ἐκεῖ. Εστέκετο μαζεμένος, μὲ τὴν πλάτην πρός τὸν τοίχον καὶ τὰ κέρατα στῆς τούτες. Ματαίωνος. Υστερα ἀπὸ ὀλίγον ηλιθε καὶ ἀλήτης Γέρες.

«Θόρηκσα:

«Θάρεθη καὶ δὲ Γέρες μαζί;»
«Φυσικά», ἀπάντησεν δὲ Οντιλεύ. «Αὐτὸς ἀκριβῶς θάρηκτη μαζί. Τί, δὲν ἥθελες;

«Καὶ βρέβαια θέλω», εἶπα καὶ ἐπῆρα ἀμέσως τὴν ἀπόφασίν μου.

«Δοιπόν, εἶνε πολὺ ἀργά», ἔδήλωσεν δὲ Οντιλεύ.

«Ἐχω μόνον γιὰ μᾶς τοὺς δύο δύο τρόφιμα.»

Μανίωνος εἶπα:

«Τότε δά τὸ πῶ στὸν ἐπιστάτην.»

«Θά τὸ κάμης αὐτό;» εἶπεν δὲ Οντιλεύ μαλακά, παραποτὸν μαλακά. «Ἀλήτησια δὲν θὰ τὸ κάμης αὐτό», εἶπεν, «ὑπὸ κανένα δρόν. δὲν θὰ τὸ κάμης.»

Καὶ δὲ ἐπλησίασε τόσον, ἀστε ἔνοιωσε τὴν ἀντούνην του.

«Στάσου!» ἐψημύνωσεν δὲ ἀλήτης. «Θέλεις, Νούτ, νάρθης μαζί, τότε θὰ προμηθευθῶ περισσότερον φαγητόν. Σέρω ποὺ ἔχει βάλει διά μάγειρος τὸ πρέας.»

Ἐνῷ δὲ ἀλήτης Γέρες ἀπεμακούνθη, ἐστέκουμεν δὲ Οντιλεύ καὶ γέγανθησαν ἔπι τὸν καταδώσω, δτι διά πορέσθιον περισσότερον μὲ τὸ πρέας, δὲ Οντιλεύ ηταν τόσον ἔξωργισμένος ὡστε εἶπε:

«Δέν μπόρεσες νὰ βρῆς περισσότερον καέας, κατεργάνη; Τὶ ἀνδρας λοιπὸν εἶσαι! Καλά, νὰ τὸ πρέας ουν, Νούτ», εἶπε καὶ μοῦ τὸ ἐπέταξε.

Καὶ τότε ἐφύγαμε καυφά ἀπὸ τὸ Οράνης Φλάτ.

II

Ἐπορεύθημεν πρός βορράν, διά νὰ φθάσωμεν τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν καὶ ἐβαδίσαμεν μερικάς δρας. Τότε δὲ Γέρες ἔδήλωσεν, δτι ἐπρεπε νὰ ἔσκομπτο κομμάτι. Ήμεις οἱ δύο ἀλλοι θὰ μπορούσαμε νὰ ἔπρεψουμεν ἀκόμη.

«Ποδός την δύσιν δὲν θὰ βοήτε ίποτε», εἶπεν ὁ νέος ἀλήτης. «Βαδίζω δύο μέρες καὶ δύο νύχτες τώρα καὶ δὲν συνήντησά ἀνθρώπινη ψυχή».

«Καὶ πρὸς ἄνατολάς τι ἔχομε νὰ κάμωμεν;» ήρωτησεν δὲ Οὐτιλέν. «Εοχόμαστε ἀλλ' ἐκεῖ, βαδίζουμεν ἀπὸ σῆμερα τὸ ποών.

«Ἄλλ' ὁ νέος ἀλήτης μᾶς ἔπεισε νὰ γυρίσωμε καὶ νὰ πάμε μ' αὐτὸν πρὸς ἄνατολάς.» Οὐλὴ ἡ ἐπίπονος πορεία μας ἀπὸ σῆμερα τὸ πρῶτη ἔπιγρα χαμένη τώρα πλέον περιοστέρεον ἀπὸ ποὺν ἐλπίζαμεν, διη μποροῦσε νὰ ἥρχετο ἔνας δόηγρός, δὲ δοῦλος τὸν μᾶς ἀφινε ν' ἀνεβαίναμεν εἰς ἔνα τρούπο σιτηρῶν.

«Ο νέος μας συνάδελφος εἰς τὴν ἀρχὴν ἔβαδιζεν ἰσχυρότερα ἀπὸ μᾶς, διότι τὸ σῶμά του ἦταν ἀλαφόδον καὶ εἶχεν ἀκόμη πολλὰς δυνάμεις ἀλλὰ πρὸς τὸ βράδυ, διατὰ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ μέρος, διουν εἴχαμε κοινηθῆ τὴν περασμένην νύχτα, ἥρχισε νὰ βαδίζῃ ἀργότερα καὶ νὰ μέρη πίσω μας.

«Ο Γέες τὸν ἥρωτησεν ἀπὸ πότε εἶχε νὰ φάγη κατὰ καὶ ἐκεῖνος ἀπήντησεν ἀπὸ τεσσαράκοντα διτὸν ὠρῶν.

«Ἐβαδίσαμεν μίαν ὥραν ἀκόμη μὲ τὸν κονδομένον σύντροφον. Οταν τὸ σκοτάδι ἔγινε πίσσα γύνω μας, ἔχρεισθη νὰ ἀστράψαμεν τὰ πόδια μας καὶ νὰ ἔβαδίζαμεν σὰν τοὺς πετεινούς, διὰ νὰ μὴν ἐσκοντάπταμεν εἰς τὴς τραβέρσες. Ἐδοκιμάσαμεν νὰ βαδίσωμεν κέροι μὲ χέρι, ἀλλ' ἐφάνη, διη δὲν ὅτιλεν ἔγινε τωθόδος κι' ἀριτεν ἥμας τοὺς ἄλλους νὰ τὸν ἐσέργαμεν πολύ, δι' δὲ μὲ ἀφήσαμεν αὐτὸν τὸν τρόπον τὸν βαδίσματος. Τέλος ἐπέσαμεν ν' ἀγαπαυθῶμεν.

IV

«Οταν ἐφώπουσεν ἡ αὐγὴ, ενθρεύκαμεν πάλιν εἰς τὰ πόδια μας. Σήμερα συνέβη τὸ ἴδιο, διως καὶ χθές, προσπέρασεν ἔνα τρούπο σιτηρῶν πρὸς

ἄνατολάς, ἀλλ' ἀδιαφόρησε πρὸς τὰ νεύματά μας. Ο Οὐτιλέν τρίζων τὰ δόντια του ὑψώσε πότεν γρόθον τὸν δημοσθένεαν. Πρὸς τὸν νέον ἀλήτην εἶπεν:

«Ἄγαρ εἶχες κοιμάμενο παποὺ ἀπάνω σου, δὲν θὰ μᾶς ἔβασαντες ἔτοις ἡ δύψα. Πῶς σὲ λένε;»

«Φρέγτη, ἀπήντησεν ἐκεῖνος.

«Τότε θὰ εἶσαι βέβαια ἔνας καταραμένος Γερμανός;»

«Ἐγ γενετῆς, ναι.»

«Τὸ ἐσκέφθηκα. Τὸ παρετήρησα ἐπάνω σου», εἶπεν ἐκθρικῶς δὲ Οὐτιλέν.

«Ο Φρέγτη εἶχε γίνει τώρα εῖνθιμος καὶ ἔβαδιζε σὰν ἥρως. Ἐφαίνετο πεπεισμένος, διη πρὸς ἄνατολάς ενδίσκετο μία ἀγροικία ἡ μία πόλις· κατὰ τὰ ἄλλα μιλοῦσε σποραδικά μονάχα καὶ δὲν ἀτεμηγύνετο δὲν τούς εἶχαμεν ἥμεις οἱ ἄλλοι. Μετά τινας ὥρας ἐκουνδόσθη καὶ ἔμεινε πάλιν πίσω μας.» Οταν τέλος ἔγυρισαμεν νὰ κυττάξωμεν, εἶχε καθίσει.

«Ο ἀλήτης Γέες εἶπε:

«Νούτι, πρέπει νὰ τὸ δώσωμεν τὸ φραγτό μας.»

«Ἔταν ἡ καθαρωτέρα μεγαλοροζημοσύνη ἐκ μέρους τοῦ Γέες, διότι ἔγνωριμεν, διη δὲν ἔχα πλέον φραγτόν ἀλλὰ τὸ εἶπε, διὰ νὰ ἔβλεπαμεν ἐμφανῶς τὸ τι θὰ ἔκαμεν δὲν ίδιος. Εγύρισε πίσω πρὸς τὸν Φρέγτη καὶ τὸν ἔδωσε τὸ φραγτό του.

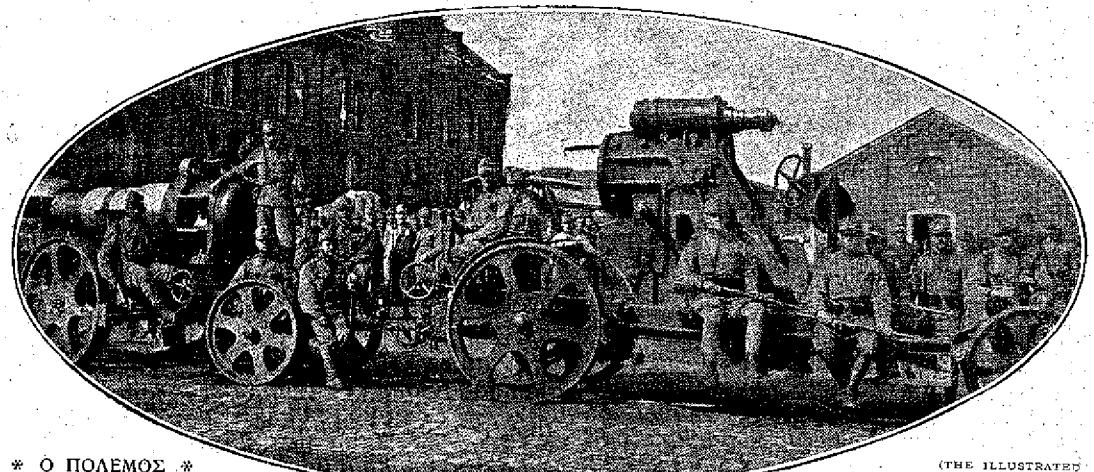
«Αέτο τὸ κάνεις μονάχα γιὰ νὰ σὲ θαυμάσουν οἱ ἄλλοι, τοῦ ἐφωναξα μὲ θυμόν, διότι τὸν εἶχα καταλάβει καλά.

«Ο Γέες ἐταράχθη.

«Καὶ τὰ πάρεις ὅλα αὐτὰ γιὰ νὰ μᾶς θαυμάσωμεν. Οταν ἀγρυπνοῦσε τὴν πρωτηγή νύχτα, ἐνῷ ἔμεις ἐκοιμάμεθα, ἐφρόντιζες συγχρόως νὰ τὸ καταλαβαίναμεν αὐτὸν. Εἶσαι ἔνας ἀγύρτης. Αγαπῶ ἑκατὸ φροές περιοστέρεον ἀπὸ σέρα τὸν Οὐτιλέν, ποὺ εἶνε κακὸς ἀνθρώπος.»

(Ἐπειτα συνέχεια)

Μετάφρ. Δ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

* Ο ΠΟΛΕΜΟΣ *

Μοτρά θαρέος αυτοτριακού πυροβολικού, στοιχμός εἰς ἐκκίνησην.

(THE ILLUSTRATED
LONDON NEWS) *

ΠΑΝΔΟΘΗΝΑΙΔ

ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΓΟΙ

Ο Πολιτισμός.

(Διάλογοι τοῦ κ. Ασόφου μὲ τὸν μαθητὴν του.)

Ο ΜΑΘΗΤΗΣ. — Ή μεγάλη θύελλα ἔξαπολούνθει...

Ο κ. ΑΣΟΦΟΣ. — Ή γῆ δὲν ἔξεδίψασεν ἀπὸ αἷμα.

Ο ΜΑΘ. — Καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πολιτισμοῦ πάρακολουθεῖ φυχορέα, χωρὶς δογμή, χωρὶς διομαρτυρία, χωρὶς κανὸν ἔνα μορφωσιὸν ἀποστροφῆς. Άλλοι μόνον!

Ο κ. ΑΣΟΦ. — Εἰς τὸ θέατρον τοῦ Κόραμον δὲ Πολιτισμὸς δὲν εἶναι δρῶν πρόσωπον. Πρωταγωνισταὶ εἶναι η Όργη, η Βία, τὸ Μίσος, η Εγδίκησις, η Πείνα τῆς ἀδελφικῆς σαρκὸς οἵ τι Λίγα τοῦ ἀδελφικοῦ ἀματος. Αὗτοι παῖδες τοῦ αἰώνιον δράμα, τὸ δονομαζόμενον εἰς τὰ προγόραμματα «Ἄντοσυντρήσησις», δράμα καιρικοτραγικόν, μὲ δραματικά καὶ χορούς, τοὺς δροίους χορεύοντας, μὲ συμμόν θελκτικόν, «Ἀστυνικής...»

Ο ΜΑΘ. — Άλλα δὲ Πολιτισμός; Τί εἶναι λοιπὸν διερίστημος αὐτὸς Πολιτισμός;

Ο κ. ΑΣΟΦ. — Ο Πολιτισμός εἶναι ἔνας μωρόσοφος σκηνοθέτης, δὲ δοποῖς ἐπιμένει νὰ τοποθετῇ διαρκῆς πρωτάλλινα βάζα, μὲ νεόδρεπτα ἀνθη, ἐπάνω εἰς τὰ προγάραμματα τοῦ Φωτός, οἱ δοποῖς, χωρὶς ν' ἀλλάξουν αἱ μανάδες, καὶ χωρὶς ν' ἀφήσουν τὰ πτερά των εἰς τὰ παρασκήνια, ἔκαναντιθηκαν εἰς τὴν σκηνήν, μὲ προσδήπτην διερίστων εἰς τὸ μέτιον, πληροφοροῦντες τὸ Κοινόν, διη ἀνέβηκαν ἀπὸ τὴν Γέεναν τὸν Πυρός καὶ κραδαίνοντες πυρίνην σωματίαν, ποῦ δὲν ὠρούσε τούλαχιστον μὲ τὴν φωμαίαν τοῦ Αρχαγγέλου...

Ο κ. ΑΣΟΦ. — Είνοιτε τὴν ἐμφάνισιν τῶν Έκατὸν Σοφῶν;

Ο ΜΑΘ. — Αὐτὴν ἔννοιω ἀκριβῶς.

Ο κ. ΑΣΟΦ. — Εἰδεῖς μὲ ποίαν ἀγαλλίασιν ἐρροφούσαν τὴν γρανίταν τους, μὲ τὸ καλαμάκι, μέσα εἰς τὰ κοινά, μωρούσια ποτήρια;

Ο ΜΑΘ. — Ήτο γρανίτα ἀπὸ δόνον φραγκοσταφύλων;

Ο κ. ΑΣΟΦ. — Κατέι παραπλήσιον τέλος πάντων!

Ο ΜΑΘ. — Ήτο γρανίτα ἀπὸ δόνον ἀνθρωπίνου αἵματος.

Ο ΜΑΘ. — Καὶ τὴν ἐρροφούσαν δὲς νέκταρο!

Ο κ. ΑΣΟΦ. — Καὶ οἱ ώμιλούσαν περὶ ἄρκτων, τίγρεων καὶ μονοκέφων, ως νὰ ἥσαν δηροιδαμαστού, ἐνῷ ἥσαν ἀπλούστατα φιλόσοφοι καὶ λατροί καὶ...

Ο ΜΑΘ. — Τί τὰ ἥθελε λοιπὸν τὰ πρόσωπα αὐτὰ διαρρέαστας...

Ο κ. ΑΣΟΦ. — Εἶδες τὸ περίφημον Θέατρον τοῦ Κόσμου;

Ο ΜΑΘ. — Ήταν τὸ περίφημον Θέατρον τοῦ Κόσμου διακολουθητὴ, δὲ πάσχεται πολλούς τόσον ἀνθρώπων διαρρέαστας...

Ο κ. ΑΣΟΦ. — Ματαίως ἐρωτάς. Δὲν θὰ λάβης ἀπόκρισιν ἀπὸ κανένα. Ο σκηνοθέτης είνε ἀσύρτος! Δὲν εἴπαμεν;

Ο ΜΑΘ. — Ήταν τὸ περίφημον Θέατρον τοῦ Κόσμου διακολουθητὴ, δὲ πάσχεται πολλούς τόσον ἀνθρώπων διαρρέαστας...

Ο κ. ΑΣΟΦ. — Διαρρώς.

Ο ΜΑΘ. — Εἰς τὰ διαλείμματα τούλαχιστον τί θὰ κάμισεν;

Ο κ. ΑΣΟΦ. — Θὰ ψειροκροτοῦμεν τὸν σκηνοθέτην καὶ θὰ τὸν ἀνακαλοῦμεν ἐπὶ σκηνῆς. Καὶ αὐτὸς δὲ παρουσιάζεται μέσα εἰς τὸ ἀμειμάτον φράκον τοῦ, μὲ ἀνθισμένην κουμπότρυπαν καὶ θὰ ψολίνεται ἐνώπιον μας φιλομεδέστατα...

Ο ΜΑΘ. — Ο σκηνοθέτης;

Ο κ. ΑΣΟΦ. — Ποῖος ἄλλος; Ο Πολιτισμός!

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

Δημοσιεύμενη τήν θαυμασίαν φόρηγε τού συνεργάτου μας κ. Παύλου Νιζέβανα κατά τήν εἰς τήν Γαλλίαν υπό τού κ. Pierre Baudry μετάφρασίν της, όπως ἀπηγγέλθη κατά τήν δοθεῖσαν υπόρε τῶν Γάλλων τραυματών ἐσπερίδα:

ODE AUX BLESSÉS FRANÇAIS

Une balle ennemie, ô guerriers, en passant
Vous a cloués à terre
Et le sol a fleuri des fleurs de votre sang.
Autour de vous rugit en rafale la guerre;
Le noir trépas hurle toujours assourdissant,
Et dans les cieux, où frémissent des ailes,
Les oiseaux apeurés fuient avec les chansons.
Mais se penchant sur vous, votre France éternelle
Calmé votre douleur de sa main maternelle
Et, fière, elle baise vos fronts.

II

«La richesse des ceps et des moissons dorées
Et mes fleurs éthérrées
Et mes arbres penchent sous le poids de leurs fruits,
C'est à vous que j'ai tout prodigué, vous dit-elle,
A vous, élus, et là dans le jardin qui luit,
Voyez monter, arbre inoui,
Vers la lumière qui ruissele,
Voyez monter — La Liberté.
Mais sa racine énorme est hélas! altérée
De sanguinale rosée...»
Alors vous avez dit, présentant votre sein
Au couteau du sacrifice:
«Notre sang est à toi: c'est le nectar divin
De tes mamelles qui nous anime, ô nourrice.
Que de nos jeunes corps une source jaillisse
Et coule pour désalterer — Ton sol sacré,
France, ô douce génératrice!»

III

Dans tes bois, sur tes monts, tes plages, en tous lieux
Se déroule infini l'holocauste superbe,
Les corps de tes enfants étendus parmi l'herbe
Sont comme autant de fleurs, ô pays glorieux.
Leur mort est une joie et leur souffrance est belle,
Car de leur sang va naître une aurore nouvelle.
Que l'eau de Salamine et l'air de Marathon,
Sur leur aile rapide accueillant la chanson

Du grand aège de Provence,
(La Gloire attique en a rédit les mots pour toi),
Te reportent le doux écho de cette voix:
«S'il faut mourir pour le pays de France,
Palme de Dieu! Non ne meurt qu'une fois!»

PAVLOS NIRVANAS

Kατακλυσμός πρωθυπουργικῆς δρογῆς ἐκάλυψε τήν Ελλάδα. Τὸ βαρόνετον ἔδειξε πάντοι καταγίδα, καὶ ή δρμή τῆς ἐπλήξεως αληθὺν κατωτέρων ἐπαλήθευσε: τὸν κ. Σλήμαν, πορευευτὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἀμερικήν, τὸν κ. Δεμερτζῆν, Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν καὶ τὸν Διοικητὴν τῆς Τραπέζης. Οἱ κυβερνητικοί, καὶ εἶναι οἱ περισσότεροι — ἐνθουσιασμοῦ, διότι βλέπουν εἰς τὰ ἀποτέλεσματά της τὴν ἐνέργειαν τῆς ἰσχυρᾶς πυρμῆς, τὴν δύσιαν ἐπόθησαν. Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι — καὶ εἶναι ἀρχετοί — ἐνθουσιάζονται διὰ τὴν ἀποδούσκοτην αὐθησίν τοῦ στρατοπέδου των. Οὕτω κατορθώνεται νὰ μήν εἶναι κανεὶς δυσηρεστημένος.

Kαὶ ή Ἐταιρεία τῶν Διαλέξεων; Η ὑπὸ τῆν προστασίαν τῆς Α. Υ. τὸν Διαδόχον διατελοῦσα καὶ τόσον ὀνθήσασα πέρυσι, καὶ δεχθεῖσα μάλιστα δωρεὰν δχι εὐκαταπρόνητον διογενοῦς, τί πάρεγνε; Πῶς δὲν δημοσιεύει τὸ πρόγραμμά της καὶ διατί κατέστησε τὴν ζωὴν τῆς τόσῳ μαστικήν, ώστε νὰ τὴν λημονίσωσιεν σχεδόν δλοι; Ἐχομεν τὴν ίδεαν διτά τὰ πρώτα τῆς θήματα ἀπόρξαν περισσότερον παρὰ εὐτυχῆ, ώστε νὰ μήν συγχωρῆται εἰς τοὺς Εταιρίους τῆς καμμία ἀπογοήτευσις. Ας ἐπανέλθουν λοιπὸν ἐπὶ τὸ βῆμα μὲ διτά την ζωὴν τῆς τούτους ιστορίας, εἶναι ἔργον ἀρτιον, πλήρες ἀδρῶν νομιμάτων, καὶ οκηνικῶς πολὺ εὐτυχές. Ο συγγραφεύς του εἶναι τόσον ἀσυγχρίτως ἀνώτερος ἀπὸ τὸν συγγραφέα τοῦ «Ἀθάρδους τῆς ἄγνοιας», ώστε χωρὶς νὰ ἀδικῇ διλότον δευτερον ἔχει πλήρες τὸ δικαίωμα νὰ τὸν λησμονήσῃ.

ΣΚΑΝΔΑΛΑ

Ηαροῦ δπου σταθῆς θ' ἀκούοντος σκάνδαλον,
Σχάνδαλα γέμιστης ἡ Ἑλλάς, η μείζων καὶ ἡ ἔλασσων
Κ' ἔτοις θάρρως τὴν κατατήσαν... μόνο ο σκάνδαλον
Ως δ' ίσσων.

*

ΣΚΠΙΠΑ

Τὸ Βασιλικὸν Θέατρον ἡνοίκει τὸς πόλιας του, λάρμαντον εἰς πλούσιον σκηνῆς καὶ πλατείας, καὶ συγχρόνως ἡνοίκει τὸ Δημοτικόν, μὲ ἐπαγγέλμας καὶ ἐλπίδας. Μετά τὴν πρώτην τῶν παραστασιῶν, αἱ διπολιαὶ δὲν εἰδοντας καπιτάνιαν ἀπὸ τὰς κοσμοπλήματά της «Σκουπάς» καὶ τοῦ «Τελευτικοῦ Ραβαΐσιοῦ», τὰ πρόγραμματα ἐπανήλθον εἰς τὴν ποδέρων τῶν ἡρεμίαν καὶ μόνον οἱ κωριοί Θεοδωρίδης καὶ Κονταράτος ἀντελαμάνοντα ὅτι τὰ δέατρα τῶν ἡσαν ἀνοικτά σταν ἐπλήρωνται τὰς ἐσόπειρινα ἔξοδα. Μετὰ τὴν τελευταίαν αὔτην ἀπόπειραν πρὸς λειτουργίαν κειμενιοῦ θεάτρου ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ διπολιόν νὰ διδούνται εἴτε παραστάσεις διπερέτας εἴτε κωμῳδίαι καὶ δράματα, ἀποθέτουνται διτά ἐννοησουν, οἱ ἀπὸ τούποδος συγκρητικοὶ καὶ οἱ ἐκ τοῦ προχειρίδου σύμβουλοι Κυβερνήσεως καὶ Πριγκήπων, ὅτι ματαίωσαν: Τὸ μόνον ἔργον ποῦ παίζεται εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν χειροτείτε; Τότε ἡμπορεῖ νὰ γίνη λόγος περὶ θεάτρου.

*

ΛΕΥΚΑΙΝΩ ΔΙΜΙΤΟ ΠΑΝΙ

Μὲ τὴν ἀγούσια κίνησα καὶ στὸ ποτάμι πῆγα
καὶ εἴδα τὴν κόπη πούπλενε καὶ ποῦ γλυκοτραγούνδα:
— Λευκαίνω δίκτιο πανὶ νὰ τριμέστη τὰ πρωκτά μου
ν' ἀποτίξων, να χιονίζουνε, ν' ἀρέσουν τοῦ καλοῦ μου.
Πῆγα καὶ τὴν ἐγγωνή, σκύφα τῆς κυττάκω.
Σὲ μοῦδε μὰ κοκκίνιος, τὴν ἀλλη ἀπειδιότατη,
τὴν κρίνη τὴν καλύτερη γύνη φιλι τὶς παίρων.

*

I. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ
Η Ἀθάρδα Αμαροταλή. Δορμά τοῦ κ. Μάρκου Μαροῦ εἰς δύο πράξεις, ἐν τῷ διπολίῳ ἔξελισσεται ἡ τραγικὴ ιστορία νόθου τέκνου πτηθέντος εἰς στιγμὴν βίας ἀπὸ Ἑλληνίδα μητέρα καὶ πατέρα Βούλγαρον. Ἐπαιχθῆ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Βασιλικοῦ θεάτρου μὲ δοηντανούντα τελεύτητα μπὸ τοῦ θιάσου τῆς κυρίας Κυβερνήτης Θεοδωρίδην, καὶ κατεχειροκοπήθη ἀπὸ τὸν συρρεόντα κόσμον. Ἐχει πλειστας σκηνικάς ἀρετάς: τας μὲ τὰς δύο τοῦ πράξεων, τοὺς καρακτῆρας τῶν

ἡρώων του καὶ τὴν δρκετὰ τραγικήν του λύσιν. Ἀν ἡ κριτική ὀμίλησε περισσότερον αὐτηρῷ παρῷ δισον ἐπρεπεν, δπως ἐβεβαιώθη, ἀπὸ τὸ σημαίνει τὸ εἶναι ἀλήθεια πάντοτε, ὅτι εἶναι εἰκολος ἡ κριτική καὶ δύσκολος ἡ δημιουργία. Βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ Αθάρδα Αμαροταλή, ἔξαιρέσαι τοῦ τιτλοῦ της, διπολος ἐνθυμήσει παλαιάς ἐναρέτους ιστορίας, εἶναι ἔργον ἀρτιον, πλήρες ἀδρῶν νομιμάτων, καὶ οκηνικῶς πολὺ εὐτυχές. Ο συγγραφεύς του εἶναι τόσον ἀσυγχρίτως ἀνώτερος ἀπὸ τὸν συγγραφέα τοῦ «Ἀθάρδους τῆς ἄγνοιας», ώστε νὰ τὸν λησμονήσῃ.

*

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

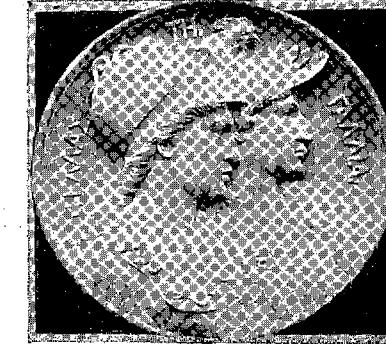
Η Ἑλληνικὴ βιβλιοθήκη τῶν Εἰρηνοφίλων εἴδεν εὐκαιρίαν νὰ δημοσιεύσῃ τὸ Εἰρηνευτικὸν Κράτος τοῦ κ. Β. Δόσιδούμητον, βιβλίον ὑπηρεσιοῦ μὲ πολλὴν σφίσιαν τὸν σκοπὸν τῆς βιβλιοθήκης. Όμοιογοῦντεν ὅτι

Η Α.Β.Υ. Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Κ. ΜΑΡΚΟΣ ΜΑΡΗΣ)

A. Σοφιστῆς. Sonnetum Bene temporatum. Δεῖγμα:

Ο Ἀπόλλωνας μὲ κατατρέχει ἐμένα
Εἷμ' δ' Τινός ποὺ μ' είχεν ἀγαπήσει
Η πανωράμα τον μάρτινη οὐδόντια ποίηση,
Πιό παρ' αὐτὸν σε χορία ἀλαργεμένα.

E. Καραπαναγιώτη. Εργατικὴ ἀσφάλεια: μικρὸν τεχνούσιον Συντάγματος, εἰς Σέρρας. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐντολήν. Ἀπεστείλαμεν. — Μπέλα Κων/πολιν. Ἀπεστείλαμεν τὸ παραγγελθέντα Οστροβόιον καὶ τρία Ανθούστου. — Αιώνυμον, Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας ἐλάβομεν ἀποχώρησεν νὰ δύσωμεν δι' τοι εἶναι δυνατόν εἰς ἀντάλλαγμα τῆς εὐνοίας σας. — Splendid Palace, Θεσσαλονίκην. Ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν. —

* ΕΚ ΤΟΥ ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩΙ ΜΝΗΜΕΙΟΥ *

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κυρίους: I. Πετρονόκηνον, Δήμαρχον Ερμούπολεως, II. Μανόνορη, Γ. Φουστάνον, Εμμ. Λαδόπολον, Α. Μιαούκοραν, Α. Τούροπιναν, Ε. Κ. Πετρόπολην, I. Γεωργιάδην, Στ. Βαφειαδάνην, Εμ. Νικολάδην, Λέσχην. «Ν. Ἐλλάδα», Κυναδικήν, Αιγαίνολον, Κ. Κορηλάκην, Γ. Βελισσαρόπολον, Μ. Ασημούτην, Π. Γ. Μοντζουόροπολον, Α. Κ. Κάταρη, Β. Ηπειραδάνη, Α. Καϊνορ, Α. Α. Μάνθον, Α. Μανιοκορδάτον καὶ Βαμβακάσην, Άγγ. Παππαδάμη, Κ. Γ. Καλαπόδηστολον, Α. Σ. Κότον, Γ. Αγιάνην, Α. Σ. Σάλταν, εἰς Σηρεσ. Εύχαριστομεν θερμοτάτα δι' εὐγενῆ διποδοχήν τῶν «Παναθηναϊών» έν Σύρῳ. Ή υποστήριξε αὐτή τῶν πρώτων βριμάτων την τένας περιόδου, εἰς τὴν διπολίαν εἰσήλθαν τὰ «Παναθηναϊα», δίδει θάρρος καὶ δημιουργεὶς ιποχρεώσεις. Θά προσποτήσησεν νὰ δύσωμεν δι' τοι εἶναι δυνατόν εἰς ἀντάλλαγμα τῆς εὐνοίας σας. — Splendid Palace, Θεσσαλονίκην. Ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν. — Λέσχην Υπαξιωματικῶν 18ου πεζινοῦ Συντάγματος, εἰς Σέρρας. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐντολήν. Ἀπεστείλαμεν. — Μπέλα Κων/πολιν. Ἀπεστείλαμεν τὸ παραγγελθέντα Οστροβόιον καὶ τρία Ανθούστου. — Αιώνυμον, Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας ἐλάβομεν ἀποχώρησεν νὰ δύσωμεν δι' τοι εἶναι δυνατόν εἰς ἀντάλλαγμα τῶν οἰκοπέδων τοῦ φίλου «Νουμᾶ». Πρό πανίδας ἀποκρέπεια. — Αγρέλλην, Νέαν· Ελλάδα. Αρχήν μας ἔχομεν νὰ παρουσιάσωμεν τὸ περιοδικὸν καλύτερον δημόροδην τῆς ἡμέρας, καὶ φροντίδα μεταξύ την καλύτερη την καλύτερη γύνη φιλι τὶς παίρων. — Επιστολήν της Καραπαναγιώτης εἶγαν μαλλιάρος ἐν τουτοῖς γράψεις. Σημεῖα τῶν καλῶν καὶ αὐτά. — Ο ἐρωτοποιηθῆς τραγονδιστής. Στίχοι ύπο τοῦ κ. Ν. Βογιαντζάκη Βέλμουν. Δεῖγμα:

Στὸ δρόμο δυο κυντάρω ποτέ της δὲν περιτάσσει
Μόλις δὲν δῶ, ὅγι πάτει
ἔφυγε. — Κι' δι' ζητάω
τὰ φύγω, μὲ βασινά
καὶ ἀπὸ δῶ βαθειά.
Ω! πῶς; . . . πῶς;
τὴν προσμέρω.

Ἐκεὶ στὴν ἐρημο τὴν γῆ
κυνόκομος καὶ μόνη
ἄρ ζωγα δὲν μ' ἡγάπησε
νεκρὸν μὴ μὲ λησμόνει...

Προκειμένου νὰ κοπιάσετε πρός σύνταξιν νέων, διατί δὲν ἀντιγράφετε πατούν;

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ THOMSON HOUSTON.—ΕΔΡΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΙΣ ΜΕΤΟΧΑΣ: ΔΡΑΧ. 10,000,000. — ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΙΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ: ΦΡ. ΧΡ. 10,000,000

Κεντρικὸν Ἐργοστάσιον ἐν Νέῳ Φαλήρῳ — Σταδιοί: Ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Νέῳ Φαλήρῳ καὶ Κηφισσίᾳ.— Ἡλεκτρικὴ κίνησις τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιά Σιδηροδρόμου καὶ τῶν Τροχιοδρόμων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων.— Προνόμιον φωτισμοῦ δι' ἡλεκτρισμοῦ καὶ ἀερίου Πειραιῶς, Πατρῶν, Σύρου, Καλαμῶν, Αργοστολίου, Χαλκίδος.— Ἡλεκτρικὸς Τροχιόδρομος Πατρῶν.

Ἐγκαταστάσεις φωτισμοῦ καὶ κινητηρίου δυναμεως καὶ ἐν γένει πᾶσα ἔργασία σχετιζομένη μὲ τὸν ἡλεκτρισμόν. — Η Ἐταιρία προμηθεύει παντὸς εἴδους ὑλικὰ ἡλεκτρισμοῦ, ἵδια δργανα καὶ μηχανὰς **Thomson Houston** τῶν δοπίων εἶναι ΑΡΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΣΙ.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ—ΜΕΓΕΘΥΝΣΕΙΣ

Οδὸς Ἐρμοῦ 10

Παρὰ τῇ Πλατείᾳ Συντάγματος

ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΟΜΜΑΣΕΩΣ

Σ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

4—ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ—4

Γνησία Κολώνια Κ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΦΩΤΟΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ε. ΚΑΖΑΝΗ

ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΝ ΤΗΙ ΑΝΑΤΟΛΗΙ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΕΙΣ ΤΡΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΜΕ ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ—ΣΤΟΑ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

Μόνον τὸ τσιγκογραφεῖον Ε. Καζάνη
εβραβεύθη ἐν τῇ ἐκδήσει τοῦ Βορδῶ.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ Β. ΚΟΝΤΟΜΑΝΙΔΗ

ΟΔΟΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 3

COMMERCIAL UNION ASSURANCE CO LTD

“ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ,”

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΤΩΙ 1861

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΕΝ ΕΛΛΑΣΙ ΔΙΑ Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ 1914

Καταθέσασα τὴν ἐκ δραχμῶν 200,000 ἑγγύησιν τοῦ νόμου ΓΥΓ' (1919)
παρὰ τῇ ἐνταῦθα Τονιῇ Τραπέζῃ Ltd.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧ. 600.000.000

ΝΟΜ ΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ — ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΠΛΥΤΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 3, ΑΘΗΝΑΙ